

KOMMUNISTISK POLITIK

Mexico 2004

"ARBEJDERNE I ALLE LANDE ER VORE VENNER, OG DESPOTERNE I ALLE LANDE VORE FJENDER"

KARL MARX

Nr. 12

8. årg.

2004

5. juni -
18. juni

Støttepris 12 kr.

TEMA: FLYT DIG - ELLER SLÅ IGEN!

- Den store jobslagtning s. 2 ● Bedragerne bedraget s. 3 ●
- "Strukturreform" s. 4 ● Velfærdskommissionen bekender kulør s. 5 ●
- APK: Besættelsen må ophøre! s. 6 ● Aktioner gir' resultat s. 7 ●
- "Lean manufacturing" s. 8 ● Slaget om Falluja s. 10 ● Stem på liste N s. 12 ●
- Antikrigsbevægelsen på gaden s. 14 ● Bush har tabt krigen i Irak s. 16 ●
- Dansk 'tilpasning' s. 17 ● "Sovjet-dagbog" s. 19 ● Teori & Praksis s. 20 ●
- Debat s. 22 ● Nu eller på sigt s. 24 ●

Den store jobslagtning

KOMMUNISTISK POLITIK

Fogh-regeringen fører krig udadtil og klassekrig indadtil. De to ting er forbundne, og sker i nyliberalismens hellige navn – et andet ord for fremtidssikring af de kapitalistiske profitter.

Blandt ofrene for den indre krig er sociale og demokratiske rettigheder. Det er også arbejdspladser i titusindvis.

Alt hvad Fogh-regeringen gør, gør den officielt 'for borgerne skyld', for at sikre, at der er 'råd til velfærd – også i fremtiden'. Den baserer tilmed sine prognoser og sin politik på en forudsætning, der hedder, at der vil være mangel på arbejdskraft. Det er et påskud for at indføre beskæringer og stramninger over for den ene og den anden befolkningsgruppe – ikke mindst folk på overførselsindkomster.

Men Fogh-regeringen er den største jobslagter-regering, Danmark har haft i de sidste mange årtier. Under den har antallet af industriarbejdspladser sat en historisk bundrekord. Og det er bare en (til dels uønsket) begyndelse. Dens virkelige mål er at foretage den største massakre på den offentlige sektor, der nogensinde er set i Danmark.

Midlet hertil er den 'kommunalreform' – eller 'strukturereform' – som Fogh og hans talebaner er lige så besluttede på at gennemføre inden sommerferien, som de er besluttede på at lade de danske tropper blive i Irak, til USA er drevet ud.

'Struktureformen' af hele den offentlige sektor er Foghs Svej til den minimalstat, han proklamerede som sit program for mange år siden, inspireret af de mest reaktionære kapitalistiske ideologer, han kunne finde: de amerikanske neokonservative, som siden er kommet om ikke til ære og værdighed, så til toppen af den politiske magt.

Foghs minimalstat er ikke en svag stat – det er en militariseret politistat – men hans fremtidige Danmark har ikke plads til en veludbygget eller velfungerende offentlig sektor. Titusinder af jobs skal skæres væk - hvert år. Det er planen. Det vigtigste middel dertil er privatiseringer og udliciteringer, som skal overdrage de offentlige opgaver på alle felter til private firmaer. I øvrigt nøjagtig som den neoliberale mastodont, som hedder Den Europæiske Union, forlanger det.

Der kan selvfølgelig ikke præcist forudsiges, hvor mange arbejdspladser, der i sidste end vil gå tabt ved at offentlig over-

føres til private. Det vil formentlig løbe op i hundredtusinder, hvis processen føres igennem over en længere årrække.

Det vil betyde profitsikring og profitforøgelse – men også pres på de arbejdende, opskruet arbejdstempo, forringede arbejdsforhold, øget konkurrence om jobs'ene – og en stadig voksende permanent arbejdsløshedshær.

Ved udgangen af 2003 var der 377.400 jobs i industrien, viser nye tal fra Danmarks Statistik. Dermed er antallet af industriarbejdspladser lavere end på noget tidspunkt siden 2. verdenskrig. I midten af 70'erne var beskæftigelsen i industrien helt oppe på 610.000 personer. Med det nye dyk i beskæftigelsen i industrien er tidligere lavpunkter med de såkaldte oliekriser i 70'erne og bundproppen i 80'erne blevet visket ud. Der har i de seneste generationer ikke været færre industriarbejdspladser end der er nu.

Den væsentligste årsag til nedlæggelsen af danske industriarbejdspladser er udflagningen, den imperialistiske globalisering. Titusinder af arbejdspladser er blevet nedlagt i Danmark, mens danske firmaer har oprettet arbejdspladser i andre lande, hvor arbejdskraften er billigere. Også andre faktorer spiller ind – rationalisering, mere effektivt maskineri og udstyr, som øger produktiviteten og slagter arbejdspladserne. Det er, for at være fair, ikke bare Foghs politik, selvom den fremmer processen, ligesom Nyrups gjorde det.

Når der nu sættes en historisk bundrekord hænger det også sammen med den akutte økonomiske krise, der for alvor ramte Danmark i 2003, og som er fortsat ind i 2004. Men tallene taler deres tydelige sprog: *den langsigtede tendens har været og er en nedlæggelse af industriarbejdspladserne i Danmark.*

Hen ved 235.000 jobs er forsvundet siden højdepunktet i 70'erne. Det er omkring 60 procent af det nuværende antal, og et tempo som minder om raseringen af de mindre brug på landet.

Den offentlige sektor er til gengæld vokset i samme periode, hvad der i nogen grad har kompenseret for tilbagegangen i industrien.

Nu skal den slankes til en ny historisk bundrekord.

Er der logik i det? Der er masser af logik. Kapitalistisk logik. Profittens asociale logik, som det store flertal betaler for og til.

Redaktionen den 1. juni 2004

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Ved Sønderport 18
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf. 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og fredag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk
APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 175 kr.
År (26 nr.) 300 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 11. juni 2004

Bedragerne bedraget

De seneste dage har de borgerlige medier genlydt af et jubelbudskab: En ny – suveræn - irakisk regering er blevet dannet. En ny FN-resolution er på vej gennem sikkerhedsrådet. Det første amerikansk-britiske udkast er trukket tilbage og afløst af en ny, der hurtigt vil kunne skabes enighed om. Og ikke mindst: Der er sat en slags dato på tilbagetrækningen af besættelsesstyrkerne fra Irak – til begyndelsen af 2006.

Man kan nærmest mærke en følelse af lettelse brede sig: Krigsfronten er samlet som ingensinde før – det er som om freden er brudt ud.

Irak-krigen er en forbandelse, som har kastet lange skygger ind over de reaktionæres 'reformprojekter' overalt i verden – for irakerne gik til modstand mod den ulovlige besættelse, og krigskoalitionen har længe befundet sig i dybe politiske og militære vanskeligheder. Antikrigsbevægelsen er på banen med krav om besættelsens ophør og tilbagetrækning af tropperne.

Derfor har der vist sig store sprækker i krigstilhængernes rækker. Krigspåskuddet om masseødelæggelsesvåbnene er blevet afsløret som en gigantisk fabrikation. Aviser som New York Times har aflagt 'selvkritik' for ikke at være kritiske nok. Over hele verden har ihærdige krigspropagandister stået i kø for at erklære sig som ofre.

Også en hel stribe af Danmarks mest reaktionære hoveder føler sig bedraget. Afsløringerne af USA's krigsforbrydelser - og ikke mindst den systematiske tortur og mishandling af fanger, der er beordret af toppen i det amerikanske hierarki: krigsminister Donald Rumsfeld - har fået disse forhærdede borgerlige propagandister til at få kolde fødder.

En af dem, kritikeren og kommentatoren Claes Kastholm Hansen, siger til Berlingske Tidende:

- Man er vred. Man føler sig bedraget. Med torturskandalen har Rumsfeld og hans folk kriminaliseret USA, dets allierede og hele operationen i Irak. Også de mennesker herhjemme, der som selv har støttet krigen,

har Rumsfeld gjort til medskyldige i sit skumle foretagende.

Det er fuldstændig rigtigt. Der er medskyldige. De er oven i købet bevidste medskyldige. Fogh-regeringen er en krigsforbryderregering, og dens USA-gale klakører har drevet den frem mod skandalen. Professorerne Ditlev Tamm og Bent Jensen, forfatterne Ulrik Høy og Rolf Bagger og skribenter som Henning Fønsmark og Kastholm-Hansen tilhører et geled af USA-tro væbnede, der i årtier har søgt at gøre kritik af den amerikanske imperialisme suspect og gjort, hvad de kunne for at kriminalisere venstrefløjen og ikke mindst kommunisterne i Danmark.

At de sorteste kræfter blandt de borgerlige nu, efter Abu Graib, føler sig tvunget til at lægge en smule luft til den amerikanske fremfærd er et udtryk for den voksende styrke i modstanden mod Irak-krigen og besættelsen. I land efter land viser opinionsmålinger en massiv modstand mod krigen, og en voksende modstand mod den fortsatte besættelse.

Den borgerlige falanks mener dog fortsat ligesom regeringen, at krigen var rigtig, fordi Saddam Hussein blev fjernet. De kan dog ikke forklare, hvordan det har ført til 'demokrati'.

Sandheden er at en demokratiseringsproces var i gang i Irak, da krigen blev indledt med den store løgn om masseødelæggelsesvåben som påskud.

Et flertal i Danmark er imod den

ulovlige krig. Den logiske konsekvens heraf burde være et flertal for at trække de danske besættelsestropper ud af Irak. Det hænger dog ikke helt sådan sammen. Der er fortsat et beskedent flertal for at de danske tropper skal blive i Irak. Den logiske brist hedder Socialdemokraterne og De Radikale, der var imod krigen, men nu støtter besættelsen og krigskoalitionen, og dermed også har gjort sig til medskyldige i dens forbrydelser.

Efter krigens officielle afslutning i maj 2003 har de sammen med Kristendemokraterne og Dansk Folkeparti været en del af regeringens solide parlamentariske flertal for fortsættelsen af den kriminelle besættelse. Mon disse partier også hører til de bedragne?

Hvor er de nu, disse selvretfærdige bedragne bedragerer, hvor endnu et storstilet amerikansk bedrag folder sig ud: 'Magtoverdragelsen' til irakerne den 30. juni. Deres protest høres ikke. De danske medier er tavse om svindel: En CIA-agent blev regeringsleder, FN-udsendingen godkendte den ny amerikansk håndplukkede regering, det miskreditterede regeringsråd får en ny frist på livet. FN sikkerhedsråd ser ud til at godkende operationen og blåstemple bedraget – i stedet for at fordømme USA's og UKs ulovlige krig og besættelse som en forbrydelse mod irakerne og menneskeheden.

- og det hele kaldes demokrati og selvstændighed for irakerne. De har igen fået mod på livet – og synger med på det ny bedrags omkvæde: demokrati for irakerne.

USA søger nu – i desperation – på én gang at *internationalisere* krigen og besættelsen – og samtidig at *irakisere* den gennem en ny marionetregering med udvidede beføjelser.

Det er ikke en opskrift på tilbagetrækning. Det er en opskrift på en amerikansk styret 'borgerkrig', der minimerer de amerikanske tab, men bevarer den militære og politiske kontrol, USA ikke vil afgive, medmindre de bliver drevet ud af Irak.

“Strukturreform” 30.000 offentlige stillinger bortrationaliseres årligt

Af Kaj Rudi Rasmussen

Kommunalreformen er først og fremmest et gigantangreb på den offentlige sektor. Tusindvis af jobs skal væk - hvert år

Regeringens strukturreform og kommunalreform er dikteret af planerne for regionsstrukturen i hele EU. Det er en kurs mod regioner og storkommuner med det overordnede formål at skabe de videste rammer for opnåelse den højeste profit. Der skal kunne skabes profit på alt. Det er det overordnede sigte med strukturreformen.

Gennem forårets proces med kommunesammenlægninger har der vist sig en tendens til, at når kommuner er blevet enige om sammenlægning, har det været på baggrund af, at de vil kunne udgøre en økonomisk stærk (og profitabel) enhed.

Kommunestørrelserne på mellem 30 og 50 tusinde mennesker er dikteret ud fra at de nye kommuner skal kunne betale sig. De nuværende relativt små kommuner har vist sig som en forhins-

Lars Løkke Rasmussen (nr. 3) som 'mujahedin' i Afghanistan 1988:

"Han afprøver en af partisanernes Kalashnikov-maskinpistoler" - og afleverede 600.000 kr. til Osama bin-Laden og hans folk. Nu fører han guerillakrig mod den offentlige sektor i Danmark.

Et gigantangreb på den offentlige sektor

Det skal der rettes op på. Kommunalreformen er først og fremmest et kæmpeskridt i retning af udlicitering og privatisering af alt, der kan skabes profit på.

Det vil igen sige, at den er et gigantisk angreb på den offentlige sektor.

Der vil blive fyret, bortrationaliseret og udliciteret tusindvis af offentlige ansatte væk. Faktisk skal omkring 30.000 stillinger i den offentlige bortrationaliseres årligt i de kommende år.

Statsministeren har til Dagbladet Børsen udtalt, at regeringen med kommunalreformen vil kunne mindske arbejdsstyrken i den offentlige med 30.000 årligt i en lang årrække. Personalereduktionen skulle overveje-

dring for omfattende privatisering, udlicitering og såkaldte fritvalgsordninger, hvor borgerne selv kan vælge om de vil benytte den offentlige eller vælge blandt private firmaer.

For eksempel har fritvalgsgordningen for hjemmehjælpen ingen steder i landet kunne betale sig, og har været en direkte fiasko for de privatiseringsivrige politikere og de firmaer der har nærmet sig området. Dels har befolkningsunderlaget været for lille, dels er de private oppe mod veletablerede offentlige myndigheder.

Kommunalbladets råd til medlemmerne: FLYT DIG

I Kommunalbladet nr. 7 i år er der et interview med chefkonsulent i Interpen Management A/S Inge Dahl. Bladets redaktion har sat Inge Dahl til at berolige de offentligt ansatte, så deres usikre fremtid kan bæres lidt endnu.

Under overskriften *Grib chancen for at flytte dig* argumenterer hun for, at den usikre fremtid er ret positiv. *"Jeg kan godt se, at jeg måske selv kan være lidt af en rollemodel. For min karriere har vist, at det nytter at rykke sig,"* udtaler hun.

Inge Dahl har rykket sig op i det faglige hierarki fra tillidskvinde til kontorchef og brugt denne post som spring-

bræt til den nuværende stilling som chefkonsulent. Jeg kan godt se fidusen og har da også været vidne til mange karrierepersoner i mit liv. Men hvad med de kommunalt ansatte, der er tilfredse med at leve en tryk og tilværelse med sikkerhed for job og løn? Hvad med de tillidsfolk, der er blevet dette for at varetage deres kollegers interesser og ikke blot sine egne karriereambitioner? Hvor mange kontorchefer er der egentlig plads til i fagbevægelsens hierarki?

Hvis du er i fare for at blive fyret, så gå på kurser, siger Inge Dahl på Kommunalbladets vegne. *"Hvis kommunen*

ikke vil betale de kurser eller den udvikling, man har lyst til – så må man finde dem selv. Så må man tage kurser i fritiden eller finde en anden arbejdsplads. Sværere er det ikke. Det vil ikke gavne noget at få tryghedsaftaler i forbindelse med kommunalreformen. Det bliver en sovepude. Og sagt lidt barskt: Hvis folk ikke er kvalificerede til at være på arbejdspladsen nu, så skal de ikke sikres en aftale om at kunne blive efter en sammenlægning." Nej da, for løsenet er: FLYT DIG, når magthaverne svinger med taktstokken, se positivt på at blive fyret og gå arbejdsløs, hold kæft, og klar dig selv.

kunne klares ved naturlig afgang, mente Fogh Rasmussen. Vurderingen bakkes op af både Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Dansk Industri.

HK Kommunal bifalder masseafskedigelser

Formanden for HK/Kommunal Kim Simonsen råber højt om sin støtte til den nye kommunalreform. Han roser HK/Kommunals visionære planer for de næste fire års faglige politik.

"Der er ikke tale om luftsteg og vindfrikadeller. Hør bare her, hvad kongressen blandt andet besluttede:

- HK/Kommunal bakker op bag de tanker, der ligger til grund for den kommende kommunalreform.

- HK/Kommunal tror ikke på, at absolut tryksgaranti til alle offentligt ansatte er vejen frem – heller ikke i en reformtid. Vi tror derimod på, at der bliver plads til alle de HK'ere, der vil det, uanset hvilken struktur der bliver fremtiden," udtalte han i Kommunalbladet nr. 7 den 22. april.

I samme blad nr. 9 fra 21. maj lader han læserne vide, at statsministerens vision med kommunalreformen er at bortrationalisere 25.000 stillinger pr. år i en lang årrække. Det rokker tilsyneladende ikke ved hans faste overbevisning om, at *"der bliver plads til alle HK'ere, der vil det"*.

Der kunne spindes lange ender over, hvilke bevæggrunde karrieremageren Kim Simonsen har for sine holdninger, men det vil vi undlade denne gang. Vi vil blot konstatere, at formanden for HK/Kommunal Kim Simonsen har en holdning og politik, der er direkte vendt mod de medlemmer, han burde repræsentere, og hvis interesser han burde varetage. For det store flertal af de kommunalt ansatte bakker absolut ikke op om intensionerne bag kommunalreformen. Tværtimod er de meget foruroligede over den usikre fremtid, der er stillet dem i udsigt. Lodret imod Kim Simonsens og HK/Kommunals kongres' anbefalinger ønsker det kommunale personale overalt i landet tryksgarantier og sikkerhed i jobbet. Man kunne tro, at Kim Simonsen sad og varetog interesserne for kapitalisternes, regeringens og privatiseringspolitikernes interesser.

Velfærdskommissionen bekender kulør

*Struktur- og
Velfærdskommissionen
tjener ét og samme formål:
liberalisering.*

*Ældrebyrden er udset til at
være prægelnabe, mens det
store befolkningsflertal skal
finansiere de fortsatte
krigsbudgetter og
skattefordelene for de rige.*

Den af VK-regeringen nedsatte Velfærdskommission har fremlagt deres første planer. Under dække af at ville beskytte den fremtidige såkaldte velfærd skal der skæres i befolkningens levevilkår, hvilket først og fremmest rammer de ringest stillede. Perspektiverne er i enkelte overskrifter følgende:

- Skattefinansierede ydelser skal reduceres.
- Egenbetaling skal derfor forhøjes.
- Skatterne hæves.
- Pensioner og efterløn sættes under beskyldning.
- Arbejdsmarkedet skal reformeres med yderligere fleksibilitet til følge, hvilket blandt andet betyder langt flere deltidsjob.
- Antallet af offentlige stillinger skæres drastisk.

SiD beskriver konsekvenserne på denne måde: Hvis danskerne fremover skal kunne komme gratis på hospitalet, modtage efterløn eller undgå at betale for at gå i skole, så bliver en gennemsnitlig LO-familie nødt til at betale yderligere 3.000 kroner om måneden i skat.

Der er med andre ord lagt op til en grundig liberalisering af skatte-, arbejdsmarkeds- og pensionssystemet, med meget mere. Krigsbudgetterne og de riges skattefordele kan derved fastholdes på bekostning af det store flertals forringede vilkår.

Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen bekendtgjorde samtidig, at den nye kommunalreform har det samme sigte: liberalisering af den

offentlige sektor. Strukturreformen og den endelige rapport fra Velfærdskommissionen er to sider af samme sag og skal tjene det samme formål. Det er der da heller ikke noget unaturligt i, da begge kommissioner er nedsat af samme regering.

"Der er ikke råd til velfærd"

Begrundelsen for liberaliseringen er, at der ikke er råd til velfærd, da samfundet med årene bliver plaget af en ældrebyrde, kombineret med, at vi kommer til at savne arbejdskraft. Begge myter blev brugt under den tidligere socialdemokratiske ledet regering til angreb på blandt efterlønnen. Begge myter er blevet skudt ned lige så hyppigt, som de er blevet fremsat. For det første står omtrent en tredjedel af befolkningen i den erhvervsaktive alder (800.000) uden for arbejdsmarkedet. Desuden betyder østudvidelsen af EU i sig selv en voldsom udvidelse af millioner af arbejdsløse, der står til rådighed også for det danske arbejdsmarked.

De mange tvungne pensionsopsparinger kombineret med det stigende fødselstal betyder, at myten om ældrebyrden kun er en skræmmekampagne, der skal tjene til et forsøg på at retfærdiggøre de stadige nedskæringer.

Reaktionerne fra oppositionens side har været bemærkelsesværdigt fåmælt, men ikke uventet. Socialdemokratiet og Radikale Venstre kan af logiske grunde ikke løbe fra, at de selv holder liv i myten om Ældrebyrden, hvilket låser dem fast på en nedskæringspolitik i deres egen forklædning. Fagbevægelsen har også været yderst spagfærdig i deres reaktioner. Af større forbund

er det kun SiD, der har udtrykt en modereret skepsis:

Ifølge Steen Andersen, næstformand i SiD, er Velfærdskommissionen alt for pessimistisk i sine prognoser. - *Hvis det står til kommissionen, skal vi vælge mellem pest eller kolera: Enten skal vi betale otte procentpoint mere i bundskat. Eller også skal vi skære dramatisk på den offentlige service med hele tre procent af bruttonationalproduktet*, siger Steen Andersen.

Steen Andersen er dog enig med Velfærdskommissionen i, at der bliver problemer, når der kommer færre erhvervsaktive, som skal forsørge flere pensionister.

I modsætning til strukturkommissionens planer, som VK-regeringen tilstræber at gennemføre snarest, så forventes Velfærdskommissionens endelige rapport først at udkomme i forbindelse med det kommende folketingsvalg. Regeringen kender nemlig godt vælgernes reaktioner, hvis den fremlægges og gennemføres inden valget

-gri

Efterløbspuklen er en falsk trussel

Stadig flere vælger efterlønnen fra, viser nye tal fra landets a-kasser.

Det viser en ny rapport fra arbejdsløshedskassernes brancheorganisation AK-Samvirke, der samtidigt fastslår, at efterlønsordningen uberettiget er blevet gjort til en syndebug i forbindelse med den såkaldte ældrebyrde: Antallet af efterlønsmodtagere vil falde drastisk fra 180.000 til 120.000 i år 2020.

Det skyldes flere ting:

Færre tilmelder sig ordningen.

Flere ældre har store pensionsordninger, hvorfor efterløn ikke er så attraktiv.

Antallet af ufaglærte, som er hovedparten af "brugerne", falder.

Undersøgelsen punkterer dermed klart regeringens økonomers påstand om, at udgifterne til efterløn fortsat er stigende og efterlader resten af samfundet i en "gældssituation". På baggrund af rapporten "Efterløn – myter og realiteter" udtaler formanden for AK-Samvirke Morten Kaspersen:

- *Det er urimeligt at gøre efterlønnen til syndebug. Myterne holder simpelthen ikke vand. For det første har folk selv betalt til ordningen. Det vil sige, at den i stort omfang er selvfinansieret. For det andet er 40 pct. af de 60-årige, der går på efterløn, langtidsledige, hvorfor de ikke bliver trukket ud af arbejdsmarkedet, som det hævdes.*

Rapporten peger samtidigt på, at Danmark har den fjerdehøjeste tilbage-trækningsalder i EU, nemlig på 61,6 år. Gennemsnittet ligger i EU på 60,4 år.

Morten Kaspersen sætter fingeren på yderst øm tå for alle politikere, der ønsker at afskaffe eller reducere efterlønsordningen, idet han peger på, at de ældre bliver sorteret fra arbejdsmarkedet:

- *At afskaffe efterlønnen er ingen løsning. Til gengæld skal de ældre nok blive på arbejdsmarkedet, hvis der ellers er efterspørgsel efter dem.*

-gri

Tro ikke USAs og krigskoalitionens nye løgne Besættelsen må ophøre! De danske tropper hjem NU!

USA og besættelseskoalitionen i Irak fortæller nu, at Irak bliver selvstændigt og uafhængigt den 30. juni, hvor 'magten vil blive overdraget til irakerne'.

I samarbejde med FNs særudsending for Irak og med støtte fra en ny resolution fra Sikkerhedsrådet skal der udpeges en ny 'irakisk' regering til afløsning af det fuldstændigt mis-krediterede amerikansk-indsatte 'regeringsråd'.

Det er en løgn i stil med løgnen om de masseødelæggelsesvåben, som var påskuddet for at gå i krig: Disse våben eksisterede ikke - og irakisk suverænitet vil ikke eksistere efter den 30. juni. Den vil ikke eksistere så længe USA og dens allierede holder Irak besat. Den ny regering vil være endnu en amerikansk vasalregering.

USA's og dens allieredes invasion af Irak er én stor krigsforbrydelse. Krigen og besættelsen strider mod international ret - og den er gennemført med en

rystende brutalitet. Titusinder af civile irakere er blevet dræbt. Mere end 700 blev massakreret i Falluja alene. Billederne af systematiske drab, tortur og seksuelle ydmygelser i fængslerne, begået af amerikanske og britiske styrker, har chokeret en hel verden.

De er kommet til at stå som et symbol på falskheden i påstanden om, at krigen skulle sikre irakerne frihed og demokrati.

Nu fører USA og dens allierede *terrorskrig mod den brede irakiske befolkning*, som forlanger at besættelsen ophører.

Irakerne er gået til modstand mod

besættelsesmagten og kæmper for at jage den på porten. Det er deres ret. Bush, Blair, Fogh og krigskoalitionen har lige så lidt ret til at være i Irak som Israel har 'ret' til at holde Palæstina besat.

En ny løgn og en ny fupmanøvre som indsættelsen af nogle andre marionetter efter den 30. juni vil ikke stoppe det irakiske folks legitime modstandskamp.

Det er skammeligt, at ikke bare Fogh-regeringen, men også Socialdemokraterne og De Radikale vil forlænge den ulovlige danske krigsdeltagelse.

Der er kun én løsning: Besættelsen må ophøre. Krigskoalitionen med USA i spidsen må trække sig fuldstændigt ud af Irak. De danske tropper må hjem - NU!

28.05.2004

APK

Arbejderpartiet Kommunisterne

Flertal for Christianialov: Intet vundet endnu!

De store protester og bevægelsen til forsvar af Christiania har tvunget regeringen til at etablere noget, der ligner et 'bredt forlig' omkring dens Christiania-særlov L205.

Socialdemokratiet, SF og de Radikale vil nu stemme for loven, efter at regeringen har sagt ja til, at Fondsmodellen er en mulighed på lige fod med de andre muligheder i lovforslaget.

Men "intet er vundet endnu", siger Forsvar Christiania-initiativet.

Regeringen har accepteret, at en almen-nyttig fond kommer til at indgå på lige fod med andre muligheder, når staten sammen med Københavns Kommune og beboerne i den kommende tid skal finde frem til, hvordan området skal styres.

Der skal osse etableres et demokratisk forum, som skal have ansvars- og beslutningsmyndighed, og endelig skal beboerne betale en passende husleje ...

- Det er positivt, at regeringen melder ud, at fondsmodellen kan indgå 'på lige fod med de andre muligheder' i L205, men intet er vundet endnu, udtal-

Fra den store Christiania demonstration den 22. maj med henved 15.000 deltagere. Foto CH1

ler Anne Rehder fra Forsvar Christiania og fortsætter:

- Vi ved intet om, hvorvidt fondsmodellen bliver til noget, eller hvordan den kommer til at se ud, så der er al mulig grund til fortsat at forsvare Christiania.

- Selv om der skal forhandles om fondsmodellen, er der nogle ting, der ikke er til forhandling. Det drejer sig f. eks. om den kollektive brugsret og Christianias demokrati, selvforvaltningen, for hvis det fjernes, vil Christi-

ania blive et privatiseret paradis for boligspekulanter, siger Anne Rehder.

- Christiania er i dag et fristed og et åndehul, hvor der ikke tages profithensyn, et symbol på fællesskab og solidaritet, og det skal det blive ved med at være, siger Anne Rehder og fortsætter:

- Vi vil fortsætte vores protester mod regeringens politik på Christiania-området, for kun på den måde kan vi sikre den eneste reelle løsning, nemlig at Christianias beboere og brugere bestemmer Christianias fremtid.

1. juni - X-day - rykkede Forsvar Christiania-Initiativet ud i København Christianiaseringen af København er et symbolsk udtryk for modsætningen til den normalisering som regeringen vil have gennemført på Christiania.

- Vi vil gennem Christianiseringen vise de ting Christiania står for; mangfoldighed, solidaritet og retten til forskellighed," udtaler Anne Rehder og fortsætter:

- I Forsvar Christiania initiativet mener vi at der skal være plads til forskellighed og vi kæmper derfor for en bevarelse af Christiania, som fristed og alternativ. Christianias fremtid er endnu uklar og kampen for Christianias bevarelse mere aktuell end nogensinde.

Reklamerne i Sundskolen pilles ned

De omstridte reklameskilte på Sundskolen i Nykøbing Falster bliver nu fjernet. Det er forbrugerombudsmanden, som griber ind over for dette sponsorat, hvor private annoncører direkte prøver at påvirke skoleeleverne.

Forbrugerombudsmand Hagen Jørgensen betegner det nu som ulovligt og har bedt virksomhederne om at pille reklamerne ned.

Annoncerne har finansieret en ny boldbane til 20.000 kr., men det har

også udløst stor debat og voldsomme protester, både lokalt og landet over. Reklamerne i Sundskolen var nemlig et murbrækkerforsøg på at lukke reklamer ind i skolerne og børnenes skolemiljø.

Kommunernes Landsforening har i den sammenhæng udtalt sig til fordel for reklamesponsorering af skoleprojekter, hvis man kan gøre det på "en smagfuld og diskret måde".

Næstformanden i Skolelederforeningen Knud Nordentoft udtalte sig derimod klart imod denne form for sponsorering:

- Skolen er en kommunal opgave. Jeg tror, at man kommer ud på en glidbane, hvis man lader erhvervslivet betale regningen. Pludselig kommer

der krav om modydelser, sagde han til Politiken.

DKU, Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund, tog sagen i egen hånd med en aktion den 9. maj, hvor man overmalede reklamebanderolerne.

'Ingen reklamer i vore skoler', siger DKU, der understreger:

- Skolen som institution er jo et sted, man kommer for at lære om dansk, engelsk, matematik, sociale færdigheder osv., ikke hvilken bank man skal vælge, eller hvilket solarium man skal tage sol i for at blive accepteret af vennerne.

Med forbrugerombudsmandens indgriben er dette første forsøg på at styre børns forbrug direkte gennem skolerne altså blevet slået tilbage.

“Lean manufacturing” 30 pct. tempoopskruning

“Lean Manufacturing” er udset til at være det nye begreb og redskab, der kan hæve udbytningen af arbejdere.

Det er jo ikke en hårrejsende nyhed, at danske arbejdspladser i titusindvis er blevet rykket udenlands til lavtlønsområder og fortsat er truet af begrebet *udflagning*. Årsagen er klar nok: Konkurrencen er hård, og profitten skal sikres ved udbytning af billig arbejdskraft i Østasien og Østeuropa. Dansk Industri kan da heller ikke skjule deres begejstring over EU's udvidelse pr. 1. maj i år, der udvider deres arbejdskraftsreserve med millioner af arbejdsløse østeuropæere og forøger EU's indre marked med endnu flere millioner forbrugere.

Det sætter det danske aftalesystem, løn og arbejdsmarkedsforhold under et kolossalt hårdt pres. I mange år har arbejdsgiverne benyttet konkurrenceforholdene som begrundelser for nedskæringer, rationaliseringer, massefyringer og udflagning.

Dette dogme bliver nu genopfrisket til at kræve en 30 pct. produktivitetsforøgelse:

- Danske virksomheder yder langt fra det optimale. Nye arbejdsgange og ændret virksomhedskultur kan øge virksomhedernes produktion med op til 30

Lean Manufacturing:

- Produktivitetsstigning opnås ved et større output (afsætning) med samme input (ansatte og maskiner).
- Inputs kan reduceres og outputs fastholdes.
- Spild skal gøres synligt, da det dokumenterer behovet for en effektivisering af arbejdsgangene og rationalisering.
- Kulturen, holdningen og arbejdsgangene skal laves om. Eksempelvis skal uproduktivitet reduceres.
- Salgsarbejdet skal forbedres.

Amerikanske arbejdere demonstrerer i Seattle, november 1999

pct., mener produktivitetsforsker Thomas Christiansen fra Danmarks Tekniske Universitet ifølge *Jyllands Posten*.

- Jeg tror desværre, at mange danske virksomheder bilder sig ind, at de er bedre, end de er. De er ikke særlig modtagelige for nye input, konstaterer Thomas Christiansen.

Det nye kodeord for dansk erhvervsliv er *Lean Manufacturing*, som er et udtryk for at eliminere spild for at skabe ”et kunderettet produktionsflow, der fører til højere produktivitet og mindre lagre”.

- Opgaven bliver ikke nem, men mange virksomheder kan bevare arbejdspladserne og produktionen på danske hænder, hvis de kigger deres produktivitet efter i sømmene, udtaler DTU-forskeren.

I Danmarks absolut største og mest magtfulde arbejdsgiverorganisation – Dansk Industri (DI) – har man i tre år haft fokus på *Lean Manufacturing*:

- I mange virksomheder er der et stort uudnyttet potentiale. Vores undersøgelser viser, at 60 pct. af virksomhedernes aktiviteter er spild i forhold til, hvad kunderne betaler for, konstaterer Bjarne Palstrøm, produktivitetschef i DI.

Indholdet i det nye begreb *Lean Manufacturing* er tydeligvis at forøge gennemstrømningen af varer med mindst muligt behov for lagerkapacitet

i kombination med at undgå tidsspild ved produktionsstop på grund af tekniske vanskeligheder. Konsekvenserne er lige så klare: Forøget tempoopskruning og mindre brug af arbejdstimer, hvilket betyder mere nedslidning og flere arbejdsløse. Med andre ord skal de resterende arbejdspladser reddes på bekostning af arbejderklassens helbred og arbejdspladser.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) har i samme moment konkluderet:

- Globaliseringen er ikke enden på dansk industriproduktion. Udflagning af danske job har stået på i mange år, og der er intet, der tyder på, at vi er vidne til en ny og mere eksplosiv vækst.

AE's analyser er ringe trøst for danske arbejdspladser, da tempoet i udflagning af arbejdspladser er rigeligt højt i forvejen.

-gri

Laveste beskæftigelse i industrien siden anden verdenskrig

Antallet af beskæftigede i industrien faldt i fjerde kvartal 2003 fra 380.600 til 377.400. På blot tre måneder blev arbejdspladserne reduceret med 3.200 i den så vigtige produktion. Dermed er beskæftigelsen i industrien den laveste siden anden verdenskrig, oplyser Ugebrevet Mandag Morgen. Det er tilmed første gang, at antallet af beskæftigede i denne sektor er dykker under niveauet fra den kapitalistiske krise i starten af 70'erne – også kaldet oliekrisen. Tallet skal bedømmes ud fra, at Danmark netop i efterkrigstiden oplevede et industrielt fremskridt.

Ifølge Ugebrevet er den afgørende årsag globaliseringen. Samtidig med at industrien fyrer ansatte i Danmark, ansætter de store koncerner nemlig tusindvis af folk udenfor landets grænser. Forklaringen tilskrives den for koncernerne populære *udflagning*, viser en rapport, som Innovationsrådet har offentliggjort.

“Det virker, som om samfundet slet ikke er opmærksom på problemet. Selvom vi har haft globaliseringen længe, er

det jo først nu den for alvor slår igenem,” siger Jørgen Mads Clausen, formand for rådet og direktør for Danfoss. Han advarer om, at udviklingen sætter det danske samfund under pres og efterlyser en bred samfundsdebat.

Danfossdirektørens bekymring kommer blot en uge efter, at produktivitetsforsker Thomas Christiansen fra Danmarks Tekniske Universitet (DTU) har tilvejebragt en undersøgelse, der anslår, at produktiviteten på danske virksomheder kan øges væsentligt:

- Nye arbejdsgange og ændret virksomhedskultur kan forøge produktionen med op til 30 pct., erklærer han, mens han kritiserer virksomhedslederne for at tro, deres virksomheder er bedre end de er.

DTU-forskeren mener de nye visionære målsætninger skal findes i et begreb kaldet *Lean Manufacturing*, der går ud på at eliminere spild ved *“et kunderettet produktionsflow, der fører til højere produktivitet og mindre lagre”*.

Dansk Industri slår på stortromme for systemet.

Faglige krav til en anden politik

Initiativet Fagligt Ansvar indkalder i samarbejde med LO-Storbyerne og LO-Storkøbenhavn til konference den 28. august i Odense Congress Center med henblik på at udarbejde en anden politik, som skal sættes i stedet for den borgerlige regerings forsøg på at nedbryde solidaritet og velfærd:

- Vi er enige om at gøre konferencen til den mest markante aktivitet i den danske fagbevægelse, siden den borgerlige regering kom til i november 2001, skriver indkalderne til konferencen.

Arrangørerne ønsker at gøre konferencen til startskuddet for en massiv kampagne for at få fagbevægelsens medlemmer og det store flertal af den danske befolkning til at diskutere de brændende spørgsmål:

Hvilke faglige krav stiller vi til en anden politik?

Hvad er det egentlig for et samfund vi vil have?

Hvilke aktiviteter kan vi sætte i værk for at realisere kravene?

Arrangørerne skriver endvidere i indkaldelsen:

“Dette skal udvikles i dialog med hele arbejderbevægelsen.

Arrangørerne har derfor inviteret de tre arbejderpartier, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, til at deltage i forberedelsen af konferencen og komme med deres ideer til indholdet i et fælles sæt af krav, som skal gennemføres, så snart flertallet er skabt. De tre partiers ledelser har givet tilsagn om at gå positivt ind i samarbejdet.

Arrangørerne vil også finde former for at inddrage folkelige organisationer i arbejdet såsom lejerbevægelsen, de uddannelsessøgendes organisationer, miljøorganisationer m.m.”

Alle fagligt aktive kan tilmelde sig på Fagligt Ansvars hjemmeside: www.fagligtansvar.dk.

Læs også Faglig Kommentar på bagsiden

Halveret skolepraktikydelse

Undervisningsminister Ulla Tørnæs (V) afviser at hjælpe unge lærlinge, der uforskyldt kan miste op til 60.000 kr. om året på grund af den nye og næsten halverede skolepraktikydelse, som ministeren, De Radikale og Dansk Folkeparti indførte 1.1. 2004.

Konsekvensen er, at en række lærlinge nu ikke kan fuldføre deres erhvervsuddannelse på de vilkår, der blev lovet dem, da de startede på deres uddannelse.

En af de ramte er Anita Marie Højer Christensen fra Århus, der er i lære som beklædningshåndværker. Hun mister 60.000 kr. om året, fordi hun uforskyldt mistede sin læreplads og røg tilbage i skolepraktik i marts i år – efter skæringsdatoen 1. januar.

FOA-aftale med kristelige

Forbundet af offentligt ansatte (FOA) har på trods af såkaldte kammeratlige samtaler i LO-familien valgt at indgå en aftale med Kristelig Arbejdsgiverforening. Overenskomsten fratager de ansatte retten til konflikt.

- FOA har afskrevet sig retten til sympatikonflikt, og det betyder alt andet lige også, at FOA har fraskrevet sig muligheden for sympatikonflikt. Dermed opsiges man reelt LO-forbundenes solidaritetspagt, udtaler Tine Auvig-Huggenberger, næstformand i LO. FOA forsvarer sig med, at medlemmerne kan opsiges overenskomsten med tre måneders varsel.

Polske vikarer i SiD

SiD har indgået aftale med Hollands tredjestørste vikarbureau, der udelukkende formidler polsk arbejdskraft. Derved har forbundet sikret sig, at polske vikarer fra første arbejdsdag er organiseret i SiD. Indtil videre har vikarbureauet 25 polske vikarer i arbejde på Fyn inden for ”Det grønne område”.

SiD kalkulerer med, at der inden for 5-6 år vil være ansat ca. 500 polakker via bureauet. De vil alle være omfattet af den gældende SiD-overenskomst.

Slaget om Falluja, opstanden og midlertidig folkemagt

Interview med Abd Al-Jabbar Al-Kubaysi, formand for Iraks Patriotiske Alliance

Hvordan forandrede slaget om Falluja situationen i Irak?

Resultatet af dette slag var en fuldstændig folkelig mobilisering og en opstand, der oversteg alle vores forventninger. Alle bidrog på deres egen måde. Der var endda ældre kvinder, der bar ammunition til modstandsfolkene ved frontlinjen. Folket og den væbnede modstandsbevægelse etablerede deres kontrol over byen. Dette var imidlertid ikke bare tilfældet i Falluja, men også mange andre steder. I Samarra tog det for eksempel de amerikanske besættelse adskillige uger at undertrykke opstanden.

Også i Bagdad mistede amerikanerne kontrollen i en periode. Mellem den 5. og 7. april var mange områder af hovedstaden under modstandsfolkernes kontrol, og de patruljerede i gaderne. I denne periode blev den offentlige orden, som USA havde ødelagt, genoprettet. Der forekom ikke længere nogen tilfældige mord, voldtægter og røverier.

Hvad mener du om den såkaldte Falluja-hær ledt af tidligere generaler i den irakiske hær? Er denne hærs oprettelse en sejr for modstanden, eller er den et nyt forsøg på at oprette samarbejdende væbnede styrker i Irak?

Amerikanerne var nødt til at finde en løsning i Falluja. De vil forsøge at omdanne den nydannede Falluja-hær til noget lignende deres irakiske politi, dvs. åbent samarbejdende væbnede

styrker. Imidlertid kommer de fleste af de personer, der blev indrullet i denne hær, fra Falluja, og de er folk, der deltog i slaget mod den amerikanske hær. De står modstanden nær. De sluttede sig til Falluja-hæren, fordi de behøver mad til deres familier. Vi forventer, at hvis der kommer nye kampe, så vil de fleste af dem kæmpe på modstandens side eller i det mindste undlade at følge den amerikanske kommando.

Så længe denne form for hær forbliver et lokalt fænomen, er det ikke noget stort problem. Men bagved ligger der en bevidst politisk strategi. USA forsøger at bringe mange tidligere højtstående Baath-officerer tilbage. Amerikanerne fører nu en politisk kampagne for at inkorporere dem i besættelsen og give dem arbejde. Hvis dette spredes og bliver landsdækkende, så bliver det et alvorligt problem. Derfor afviser vi denne Falluja-hær som model og lignende forsøg andre steder i Irak.

Den 8. maj fandt der en konference sted i Bagdad under ledelse af Sheikh Jawad Al-Khalisi (1) og Muthanna Harith Al-Dari (2), der hævdede at være en del af modstanden mod besættelsen. Hvad er din holdning til denne konference?

Mange af deltagerne på konferencen var folk, der står tæt på modstandsbevægelsen. Men der var også åbne og skjulte kollaboratører, der samarbejder med Talabani (3) og Chalabi (4), til stede. Bag dette står kongen af Bahrain, der arbejder for USA.

Det er blevet klart for amerikanerne, at det er nødvendigt for dem at supplere sig med kræfter, der vakler mellem modstandsbevægelsen og besættelsesmagten. Amerikanerne er nødt til at give deres myndigheder i Irak et "ansigt", som de håber, at det irakiske folk vil kunne acceptere. For eksempel blev de sunnitiske deltagere på konferencen fortalt, at de ikke måtte overlade magten til de shiitiske kræfter.

Konferencen erklærede, at den er for landets selvstændighed og imod besættelsen og det Regerende Råd. Men hvordan kan den så samarbejde med Brahimi, som den væbnede modstand

har erklæret et angrebsmål, fordi han forsøger at give USA's besættelse legitimitet ved hjælp af FN?

Der kan ikke være nogen suverænitet, så længe der er fremmede tropper i Irak. Deres tilbagetrækning er en forudsætning. Vi vil ikke acceptere noget mindre. Og vi fordømmer ethvert samarbejde med besættelserne, også i FN-regi, som blot er et skalkeskjul for besættelsen. Derfor er den vej, som konferencen den 8. maj bevægede sig ind på, en fare for modstanden, og vi afviser denne vej.

Vil den såkaldte "overdragelse af suverænitet", der er planlagt til den 30. juni, ændre noget?

USA har brug for nye, friske ansigter til sin besættelsesadministration. Så amerikanerne har bedt FN og Brahimi om at redde situationen for dem. De forsøger således at opbygge en ny facade i Irak. Men det irakiske folk ved, at de bedrager. FN og Brahimi er intet andet end USA's politiske agenter. Virkeligheden viser nemlig, at de blot er i færd med at ændre navnet på det gamle Regerende Råd.

Hvad med hensyn til dannelsen af den politiske modstandsfront? Denne proces ser ud til at blive forsinket?

Opbygningen af fronten er en lang og sej kamp. Vores erfaringer viser os, at mange kræfter håber, at de kan opnå et kompromis med besættelsesmagten ved at bruge modstanden som forhandlingsobjekt. Den såkaldte modstandskonference i Bagdad forleden er bare endnu et eksempel på det. Disse folk spiller et dobbeltspil.

Derimod løber de kræfter, der virkelig repræsenterer modstanden, meget store risici ved at træde frem i offentligheden. De har således vanskeligt ved at kaste sig ind i den politiske kamp og danne den uundværlige front. Derfor er vi nødt til at være tålmodige.

Kan du kommentere den opstand, som Muqtada Al-Sadr leder? Reagerede han på en amerikansk provokation, eller besluttede han sig for at slutte sig til modstanden?

Det var først og fremmest den enorme impuls fra modstanden i Falluja, der drev Al-Sadr ind i kampen. Situationen og presset nedefra skubbede ham over på modstandens side. De fleste af hans tilhængere er meget fattige mennesker, unge og uden arbejde. De føler sig som andenrangsborgere og vil bekæmpe besættelsesmagtens ydmygelser, eftersom de ikke har noget at miste. De er meget forskellige fra de rige shiitiske handelsfolk i Najaf og andre steder. De er heller ikke knyttet til Iran, og derfor forsvare de et arabisk Irak.

Men det var ikke kun Al-Sadrs tilhængere, som rejste sig. Omtrent halvdelen af frihedskæmperne har ikke noget med Al-Sadr at gøre. De har kun tilsluttet sig ham, fordi han bekæmper amerikanerne. Dette viser, at opstanden ikke er et religiøst, men derimod et politisk anliggende, hvor Al-Sadr er blevet et symbol.

Endvidere har opstanden vist, at der er enhed mellem sunnitter og shiitter, som besættelsesmagten har forsøgt at spille ud mod hinanden. Sunnitiske repræsentanter har udtrykt deres solidaritet med shiitiske frihedskæmpere og omvendt. Blandt masserne er denne solidaritet endda endnu stærkere. Det er en meget positiv udvikling, og mulighederne for politisk samarbejde øges.

Noter:

1. Sheikh Jawad Al-Khalisi er en indflydelsesrig shiitisk imam og ledende medlem i Rådet for Muslimske Lærde, der omfatter både sunnitter og shiitter.

2. Muthanna Harith Al-Dari er doktor i islamisk videnskab ved Bagdads Universitet og talsmand for Rådet for Muslimske Lærde.

3. Jalal Talabani er leder af Kurdistans Patriotiske Union (PUK) og sidder i det amerikanske indsatte Regerende Råd, besættelsesmagtens irakiske ansigt.

4. Ahmad Chalabi er leder af Iraks Nationale Kongres (INC), der stiftedes i 1992 og lige siden har modtaget kraftig økonomisk støtte fra USA. Han er nu faldet i unåde hos USA..

Interviewet blev foretaget af *Anti-Imperialist Camp* den 15. maj 2004. Oversat af Carsten Kofoed for Komiteen for et Frit Irak.

SM-klubbens dommersektion

Jeg indrømmer det blankt. Det her underlige spil, der i folkemunde kaldes for fodbold, er ikke lige min stærke side. Jeg må vist endda gå så vidt som til at sige, at jeg ikke aner en dyt om spillet. Når gutterne nede på vinstuen eller kollegaerne diskuterer højlydt om den foregående aften's kamp, tjaa — så er jeg kørt ud på et sidespor uden chance for andet end at deltage med et par hånlige kommentarer såsom "Nå, hvordan står stillingen i pokalfinalen mellem Strøllille & Strømøj, og hvad med ham der Sofus Krølben, spiller han endnu?" Jeg fatter ikke, hvad ham manden i det sorte tøj laver på banen, han rører stort set aldrig bolden, og jeg har endnu ikke set ham score mål.

Nu vil nogen sikkert spørge: "Jamen har du da aldrig spillet fodbold?" Og jo, det har jeg. Som bitte knægt blev jeg af min far anbragt på Skævinges (meget lille by på landet) fodboldhold og måtte i en årrække knokle hovedkulds rundt på grønsværen som andre raske drenge - men sundt det var det sikkert.

Jeg skal som en sidebemærkning nævne, at jeg har måttet stille et billede op derhjemme, hvor jeg figurerer sammen med holdet, bare for at folk i dag skal tro mig, når jeg siger, at jeg faktisk har spillet. Jeg kom en enkelt gang som voksen til at prale over for min svoger om min tid som spiller, hvilket gav sig udslag i, at han engang, hvor de manglede en mand på deres hold, tog mig med ud at spille kamp. Og sikke en kamp. Jeg var absolut ikke forberedt på, at modstanderne alle lå i vægtklassen 100-120 kg (jeg vejer selv 80), så enhver tackling resulterede i en 3-4 saltomortaler. Kort sagt, jeg var sygemeldt tre dage fra mit arbejde efter den kamp.

Nej, min helt store interesse ligger inden for computere, og har blandt venner og kollegaer opnået et vist ry for at være lidt af en "haj" til computere, så når der diskuteres computer-teknologi osv., så er det mig, der er

ovenpå, og de andre, der ikke fatter en brik. Dette har selvsagt også bevirket, at når folk har problemer med deres computere, så kommer de ofte til mig. For et stykke tid siden kom en af kollegaerne med sin computer i favnen og sagde desperat: "Spacey, du må kigge på den (altså computeren, jeg er jo ikke læge). Intet virker, og alle mine data som dommerbedømmer i DBU (Dansk Bold-Fjoller Union, tror jeg nok) ligger på harddisken - de må for guds skyld ikke gå tabt."

Nu er jeg jo en flink fyr, og man har jo også et vist ry at leve op til, så jeg svarede kækt: "Rolig nu, Niels, det fixer jeg. Lige netop dit problem har jeg ofte været udsat for, og det kræver bare, at jeg kopierer alle de uvurderlige data fra din gamle harddisk midlertidigt over på en anden disk, og bagefter ordner jeg den gamle disk og lægger dine data tilbage igen. Bingo, så virker den sgu igen, no problemas."

Niels så nu synligt lettet ud over min optimistiske holdning til, hvad der for ham var jordens undergang, og at dømme efter hans desperation også hele fodboldverdenens. Så på med vanten, jeg delte, flyttede og slettede alle data. Lige denne gang virkede det sgu ikke efter hensigten. Et forkert tryk på en tast - "BING" - alt forsvandt sporløst. Til dags dato ved jeg ikke helt, hvad der gik galt, men Niels græd sine salte tårer, min selvtillid led et alvorlig knæk, og at dømme efter dommerkvaliteten i dansk fodbold de sidste par år, led sporten tilsyneladende også et stort tab den dag.

Jeg har tit stillet mig selv spørgsmålet: *Hvad får en mand til at stille op i sort tøj med en fløjte i munden for kun at blive pebet ad i 90 minutter?* Jeg har kun kunnet finde et svar: *Det må være en blanding af tilfredsstillelsen ved at uddele "oste- og spegepøsemadder" og nydelsen ved en upopularitet blandt samtlige tilskuere. Der må være nogle sm-tilbøjeligheder over de dommere.*

Spacey

Stem personligt – stem

Rina Ronja Kari

Gymnasieelev, København

”EU er ikke hele verden, selv om det ofte bliver fremstillet sådan. Selv om grænserne internt i EU bliver nedbrudt, så bliver de hele tiden forstærket udad til mod de lande, der i takt med, at vi bliver rige-

re, bliver fattigere. Disse grænser hæmmer ikke kun menneskers bevægelse, de begrænser også handel med resten af verden. I stedet for reel handel laver EU økonomiske aftaler, der tvinger ulandene til at prioritere deres ressourcer på en måde, der ødelægger dem selv.

Ved at Danmark melder sig ud af EU, kan vi indgå i gavnlige samarbejder over hele verden, der ikke kun er gavnligt for Danmark, men også for andre lande, der har brug for et godt og givende samarbejde.

Mit arbejde i parlamentet vil som udgangspunkt naturligvis være at prøve at stoppe ethvert tiltag til, at EU skal bestemme over flere ting. Kort sagt, jeg ønsker at ’kaste grus i maskineriet’ med en ung vinkel.”

Affra I. Khallash

38 år, født i Bagdad, oprindelig palæstinenser, mor til to skolebørn og redaktør på den lokale københavnske tv-kanal A TV. Medlem af Det Radikale Venstre, medlem af Rådet for etniske minoriteter.

”Vi har en hel verden, så hvorfor lukke af for det meste af den? Som dansker, muslim, kvinde og radikal er velfærd og en anstændig behandling af de svageste højt prioriteret hos mig, så disse områder vil være under konstant overvågning fra min side, da EU uhyre gerne vil ind og blande sig i enkeltstaternes socialpolitik. Og skønt vores velfærdsstat er

udhulet og skrantende, bliver det ikke bedre, når Unionen tager over!

En stemme på mig er en stemme på internationalt udsyn, demokratisk nærhed og social retfærdighed for alle. Eller sagt på en anden måde: På Frihed, Lighed og ... Søsterskab!”

Folkebevægelsens Ungdom

Den Europæiske Union er gået ind i en ny og afgørende runde i opbygningen af en europæisk økonomisk og militær stormagt. De ydre grænser er ved at være på plads med optagelsen af Balkanlandene og striben af østeuropæiske lande. De overstatslige mekanismer, der fungerer ved hjælp af et snedigt hierarki af love og en massiv omfordeling af kapital, er på plads. Fri bevægelighed for varer og serviceydelser er på plads.

Mens EU er blevet opbygget, er landenes demokrati og selvstændighed blevet modsvarende udhulet, så der kun er en tom facade tilbage. Et gigantisk embedsmandsapparat sørger for, at industriens behov tilgodeses, og skulle folkevalgte politikere få en hvilken som helst tanke om at gennemføre en regulering af f.eks. medier, naturressourcer eller uddannelser, så skal de spørge om lov. Big Brother overvåger ikke kun, at almindelige mennesker opfører sig ordentligt, dvs. passer deres arbejde og lader være med at strejke og demonstre-

Folkebevægelsens liste N er den mulighed, der er for at vise sin modstand ved EU-parlamentsvalget den 13. juni – ikke bare mod EU, men også mod den stigende ulighed og fattigdom i verden. Et godt valg for Folkebevægelsen giver bedre chance for nej til

svalget 13. juni:

n på Folkebevægelsen

om: Rap mod EU i Århus

re og tænke. Men i lige så høj grad overvåges medlemslandenes politikere. Finanslove og arbejdsmarkedspolitik er en sag for EU, ikke for 'folkestyret'.

EU er også blevet i instrument til omfordeling af kapital fra skatteyderne til monopolerne. Hele den moderne statsstruktur, som blev opbygget efter Anden Verdenskrig, er næsten afmonteret. Private aktieholdere bestemmer over el, varme, vand, hospitalsvæsen, affaldshåndtering, jernbaner, telefonvæsen, flytrafik, post og byplanlægning. EU er et mægtigt redskab for aktionæren og har givet liberale kræfter blod på tanden.

De næste skridt i opbygningen af EU er overstatslige magtinstrumenter som militær. Krig er fortsættelsen af politik med andre midler, og ingen skal være i tvivl om at EU-landene ønsker at få deres del af kagen i vestens dominans af jordkloden. EU betyder mere undertrykkelse af de fattigste kontinenter, flere despoter i lommen på vesten.

EU-forfatningen.

Der er 20 kandidater på liste N.

Vi opfordrer til at stemme personligt på listens kandidater – og ikke mindst på FBU's to unge kandidater Rina Ronja Kari og Tue Sylvest.

Nogle af dem præsenteres her.

Ditte Staun

Medlem af Det Radikale Venstre. Studerende, Århus

"Siden Berlinmurens fald har toneangivende politikere i hele Europa talt om at udvide EU mod øst. Dette under overskriften: 'Vi skal hele Europa.'

Men midlet til Europas heling er ikke EU, og den udvikling af EU's forsvars- og sikkerhedspolitik, som foregår i øjeblikket, er farlig for de små lande og deres muligheder for at bidrage til freden i verden. Stormagtsinteresser vil blive udgangspunktet for beslutningstagningen, og de andre lande vil få reduceret

deres rolle til ren legitimering via f.eks. konstruktiv afståelse.

Blandt andet derfor skal EU-modstanden styrkes."

Tue Sylvest

Studerende, Odense. Medlem af Retsforbundet

"I 1972, da afstemningen om EF-medlemskabet kørte, var et seriøst argument

for medlemskabet, at prisen på kaffe og smør ellers ville stige. En ren skræmme-kampagne, som jeg ikke rigtig synes EU-tilhængerne er kommet væk fra. De har ikke turdet tale rent ud om den politiske union, som man var ved at skabe. En politisk union, som vil være meget synlig efter en vedtagelse af EU-grundloven senere på året 2004.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at Folkebevægelsen mod EU er repræsenteret i det offentlige rum og befolkningen derigennem kan få noget af den information, der påviser, hvorledes den politiske union udvikler sig. For hvem kæmper ellers for følgende synspunkt: 'Ja til verden, Nej til EU-stat?'"

Christian Thygesen

Gartnermedhjælper, Viborg, partiløs

"Folkebevægelsens formål er at få Danmark meldt ud af EU. Men det er selvfølgelig ikke et mål i sig selv. Meningen med det er, at vi skal genvinde vores selvbestemmelsesret, både indadtil og udadtil. Det vil være det bedste bidrag, vi kan give til et åbent og reelt samarbejde mellem selvstændige lande, både i Europa og på verdensplan.

Med EU går det den modsatte vej. De enkelte lande bliver umyndiggjort, fordi magten bliver mere og mere koncentreret. EU's formål er at blive en forbundsstat og

en stormagt. Men sådan en supermagt vil udhule demokratiet og bliver en trussel imod verdensfreden. I øvrigt mener vi, at det er et urealistisk og uholdbart projekt."

Tak til spaniere og irakere

Antikrigsbevægelsen gik på gaden lørdag den 29. maj med krav om STOP FOR BESÆTTELSEN AF IRAK og DE DANSKE TROPPER HJEM NU!

Det sker i en situation, hvor styrken i den irakiske modstand har rystet krigscoalitionen, som befinder sig i store vanskeligheder.

Den amerikanske massakre i Falluja og andre steder, den brutale krigsførelse og mishandlingen og ydmygelsen af tusindvis af fanger i de irakiske fængsler, som administreres af amerikanske torturbødler, der instrueres af efterretningsfolk, har betydet, at den skrøbelige folkelige opbakning til besættelsen i de krigsførende lande er smuldreret.

Der registreres nu flertal imod besættelsen også i lande som USA og UK. I Danmark viser en Megafonundersøgelse (27.05), at 85 pct. af danskerne forlanger, at USA skal stoppe sin brutalitet i Irak, ellers skal de danske tropper ud. 45 pct. af danskerne mener, at de danske soldater UNDER ALLE OMSTÆNDIGHEDER skal ud, mens 49 pct. mener, at de skal blive – under forudsætning af, at USA ændrer sin krigsførelse (!).

Demonstrationen på vej til den spanske ambassade

Det svarer overhovedet ikke til den kendsgerning, at et overvejende flertal i folketinget – alle partier minus SF og Enhedslisten – går ind for at forlænge den danske deltagelse i den ulovlige besættelse af Irak. Socialdemokraterne og De Radikale har opgivet deres modstand mod krigen og går nu ind for de fortsatte ulovligheder som deltagere i

400 roser plantes ved den spanske ambassade - en hilsen til den spanske krigsmodstand

den krigscoalition, som Fogh fik lov til at demonstrere sin ubetingede loyalitet over for med sit besøg hos Bush i Det hvide Hus 28. maj.

De står på et utilsløret kolonialistisk og proimperialistisk standpunkt.

Roser til spanierne

Danmark er et krigsførende land, og de to demonstrationer i henholdsvis København og Odense tiltrak sig da heller ikke megen medieopmærksomhed. De store danske medier foretrækker at holde sig til de internationale nyhedsbureauers gengivelse af situationen i Irak, ligesom den danske efterretningstjeneste stoler på sine amerikanske, britiske og israelske modparters oplysninger. Og i øvrigt vil de helst skrive om noget helt andet, f.eks. bryllupper.

Ikke desto mindre vinder antikrigsbevægelsens synspunkter stadig større støtte i befolkningen – en støtte, som er langt større, end et tal på omkring 1.000 demonstrerende i København og 300 i Odense vidner om.

Det må konstateres, at der er meget langt til tallene fra demonstrationerne op til krigsudbruddet i marts 2003, selvom antikrigsbevægelsens standpunkter er blevet bekræftet af udviklingen af den uheldige og kriminelle

krig og besættelse.

Nej til krig har stillet det som sin hovedopgave at sikre en tilbagetrækning af de danske tropper fra den fortsatte deltagelse i en krigsforbrydelse mod irakerne, en forbrydelse mod menneskeheden.

Dette var et krav, som blev rejst af samtlige talere på demonstrationerne – fra SF's Pia Olesen og Enhedslistens og Folkebevægelsen mod EU's Majbrit Berlau ved den amerikanske ambassade over valgmenighedspræsten Hanne Hoffbeck Vilian, Peter Kofod, tidl. menneskeskjold i Irak, nu redaktør af CensurNyt, og palæstinenser og socialdemokraten Omar Bibi i Odense til kommunisten Dorte Grenaa og ungdomskonsulent i SiD Mattias Teffaye i Churchillparken ved Kastellet.

Som en understregning af dette krav lagde demonstrationen i København vejen forbi den spanske ambassade, hvis gitter blev forsynet med 400 røde roser – en hilsen fra den danske fredsbevægelse til den spanske, som fik væltet krigsregeringen Aznar og trukket de spanske soldater ud af Irak.

Magtens centrum

Den københavnske demonstration sluttede ved Kastellet i stedet for at gå til Christiansborg og folketinget. Som konferencieren Dorte Grenaa sagde, var det dels, fordi statsministeren var i Washington for at sidde på skødet af Bush, dels, fordi det måske nok så meget er dér, ved den militære efterretningstjenestes centrum og ved A.P.

De norske rappere Gatas Parlament fik fyret den af ved den amerikanske ambassade

De danske tropper hjem nu!

Møllers hovedkvarter på Esplanaden, at den virkelige besluttende magt ligger.

Dorte Grenaa rettede også en tak til den irakiske modstandsbevægelse og afviste i lighed med andre talere, at den såkaldte 'magtoverdragelse til irakerne' den 30. juni vil ændre ved karakteren af den ulovlige besættelse eller stoppe modstanden. USA har håndplukket en CIA-agent som Saddam Husseins efterfølger som præsident for Irak og er ved at opbygge 14 militærbase, der skal rumme 150.000 amerikanske tropper i al fald til 2007.

Om den såkaldte 'fulde suverænitet' til irakerne, som Bush og Fogh propaganderer, sagde Dorte Grenaa:

- Det er en løgn i stil med løgnen om de masseødelæggelsesvåben, som var

påskuddet for at gå i krig: Disse våben eksisterede ikke, og irakisk suverænitet vil ikke eksistere efter den 30. juni. Den vil ikke eksistere, så længe USA og dens allierede holder Irak besat. Den ny regering vil være endnu en amerikansk vasalregering.

Den danske antikrigsbevægelse lever og er i gang med en ny start. Men den står også over for store opgaver og store udfordringer.

Stop krigsforbryderne!

Dorte Grenaa

Ingen blod for olie: Odense 29. maj

Dette banner blev benyttet i de folkelige massedemonstrationer, der i Odense samlede mange tusinder på Flakhaven for at forhindre krigen. Banneret kom til ære og værdighed igen ved demonstrationen den 29. maj i Odense ved en meget flot og vedkommende demonstration.

Det var en demonstration, som markerede en ny begyndelse på udviklingen af modstanden i Odense mod besættelsen af Irak og Palæstina – to konfliktområder, som er uløselig forbundne. Tidligere har Nej til krig/Odense mobiliseret til fine landsmarkeringer i København.

Et er at sejle op imod krig, noget andet er at sejle op imod besættelse.

Det er det irakiske folk og det palæstinensiske folks vedholdende og udvidede modstand imod besættelse og krig, som igen har sat tingene i en opadgående bevægelse og gjort det nødvendigt, at vi i Odense synliggør den stigende modstand mod krig og besættelse – et udslag af international solidaritet.

Afsløringen af USA's tortur og ydmygelser har også været en vigtig katalysator til at forstå, at Danmark er medansvarlig for terrorkrig i Irak. At det er på høje tid og få de danske tropper hjem nu. Dette var et gennemgående krav i talerne.

Irakeren Omar Dhahir udtalte, at de amerikanske soldater blev lokket i krig med et utal af løgne, blev lovet en

skovtur og kom til et helvede. Et helvede, som ikke stopper, men bliver endnu værre, indtil de amerikanske tropper og deres allierede trækker sig helt ud.

Palæstinenser Omar Bibi fremhævede også de fælles træk. Tortur og ydmygelse er ting, israelerne har været eksperter i at udvikle mod det palæstinensiske folk. Vi mangler blot billederne.

Begge talere fremhævede støtten til modstandskampen og dens legitimitet.

Peter Kofod benyttede sin tale til at påvise, hvordan medierne kolporterer løgne, at der reelt er omfattende censur i Danmark, blot på en mere sofistikeret måde end den, han oplevede som bombeskjold i Irak under Saddam Hussein før USA's angreb.

De etablerede mediers censur blev da også tydeliggjort ved ignorere denne vigtige markering imod krig, besættelse og menneskelig ydmygelse. I stedet havde TV Fyn placeret en tv-vogn, som dækkede et klatrearrangement på selve Flakhaven. Antikrigsdemonstrationen var der ikke tid til.

Under demonstrationsturen rundt i Odenses gader var der en meget tydelig lydhørhed og interesse, når råbene lød:

**Bush: terrorist, Blair: terrorist,
Anders Fogh: terrorist !**

Viva Viva Palæstina!

**Nej til krig og folkemord –
mere velfærd, hvor vi bor!**

Bush har tabt krigen i Irak

Af Omar Dhahir

Ethvert menneske med to øjne kan se, at amerikanerne og briterne har tabt krigen i Irak. Dette var allerede klart i starten af krigen, da en lille havneby med navnet Um Kasr i to uger modstod de første bølger af besættelsens elitetropper. I dag er krigen afgjort. **BUSH HAR TABT KRIGEN**, militært, moralsk og politisk. I starten af besættelsen gjorde irakerne modstand, fordi de troede, at krigen og besættelsen var et internationalt røveri, hvor to supermagter og halvanden snes amerikanske satellitlande benyttede sig af deres teknologiske overlegenhed til at tage kontrol med Iraks olie. I dag gør irakerne modstand, fordi de er overbeviste om, at det ikke kun handler om røveri af olie, men at amerikanerne er kommet ind i Irak for at få realiseret Sharons sygelige religiøse myte om det såkaldte **STORISRAEL fra Nilen til Eufrat**. En myte, der kræver, at det irakiske folk skal ydmyges og udslettes.

Amerikanerne og briterne gennemfører ved hjælp af israelsk ekspertise en systematisk ødelæggelse af Irak og en systematisk udryddelse af det irakiske folk. Det handler ikke alene om tortur og ydmygelse i fængslerne, men også om likvidering af irakiske videnskabsmænd og spredningen af kræft og epidemier i Irak. 250 irakiske læger, universitetslærere, forskere og andre videnskabsmænd er blevet likvideret under besættelsen. Irakerne peger enstemmigt på krigsforbryderen Sharons efterretningstjeneste som bagmanden for disse forbrydelser under amerikansk og britisk beskyttelse. Den uran, som amerikanerne har brugt i krigen, har sat millioner af irakers liv på spil. Det er det største massedrab i menneskehedens historie hidtil.

Kommer det så bag på nogen, at det irakiske folk gør denne voldsomme modstand? For irakerne handler det ikke om, hvor mange de skal ofre for at befri deres fædreland. Irakerne har besluttet sig for at gøre modstand og befri deres land. De er ikke blodtørstige, men de kæmper en krig, som hand-

*Tale ved Nej til krigs demonstration
Odense 29. maj 2004*

ler om 'at være eller ikke at være'. De står over for bøddler, som ikke har respekt for menneskeliv og menneskerettigheder, bøddler, der ingen moral har. Irakerne er ikke blodtørstige, tværtimod. Irakerne bliver også kede af det, selv når amerikanske soldater falder. De ved, at disse stakkels soldater af Bush og Blair bliver bildt ind, at de skal på en picnic i Irak, men først når de er i Irak, finder de ud af, at de er havnet i helvede.

Amerikanerne har besat Irak ikke kun for at fratage irakerne deres ret i deres rigdomme. De sigter også på at fratage irakerne deres stolthed, **og det er en fejl**, Bush og Blair kommer til at fortryde og betale en ufattelig høj pris for.

To ting er aldrig sket i menneskehedens historie:

Først, det er aldrig sket, at et folk har overgivet sig til en besættelsesmagt, uanset hvor brutal den magt end har været. Der er intet at være så stolt over som at forsvare ens fædreland. Det gjorde også danskerne under den tyske besættelse. Der var selvfølgelig landsforrædere blandt danskerne dengang, som underkastede sig nazisternes magt, men det danske folk som alle andre folkeslag gjorde en heltagtig modstand, og det havde ikke respekt for kollaboratører. Det irakiske folk gør også mod-

stand og vinder denne krig, fordi det irakiske folk kæmper for en retfærdig sag.

For det andet: Aldrig nogensinde, siden romerne, har en besættelsesmagt tænkt eller opført sig rationelt og fattet tingene, når de sker. Gang på gang har besættelsesmagter til sidst måttet sande, at den eneste strategi er den rationelle strategi at trække sig ud af det besatte land. Dette gælder også amerikanerne i Irak.

Donald Rumsfeld kan fx tro, at han har problemer i Irak, fordi han kun har 180.000 soldater dernede. Han tror, at hvis han nu sender 20.000 soldater mere eller rekrutterer 30.000 lejesoldater eller presser den italienske Berlusconi til at sende flere soldater eller overtaler Anders Fogh Rasmussen til at blive i Irak, så vil det lykkes ham at få kontrol med irakerne. Det går nu op for ham, at antallet af soldater ikke ændrer noget, når et folk beslutter sig for at være frit. Så tror han, at det måske vil hjælpe at fortælle flere løgne eller slå hårdere og mere brutalt ned på irakerne, vise billeder og videoptagelser af, hvordan de amerikanske soldater torturerer deres irakiske fanger.

Han tror, at det kan demoralisere irakerne og få dem til at overgive sig. Når han finder ud af, at heller ikke det hjælper, kan han om kort tid finde på at sprede epidemier i Irak for at lade irakerne få travlt med deres syge og afdøde og glemme deres fædreland. Ordet 'epidemi' i Irak kommer vi til at høre meget snart. Bush gik ind i Irak for at demokratisere Irak ved at sprede epidemier. Der er uforskammede folk, der påstår, at amerikanerne er i Irak for at forsvare de vestlige værdier. Vestlige værdier, siger de? At begå røveri, slå uskyldige ihjel, torturere og voldtage mænd og kvinder i fængslerne ... Er det pludselig blevet en del af de vestlige værdier?

Donald Rumsfeld skal bare vide, at irakerne vil overleve den værste pest i verden og i historien, den amerikanske

besættelse. Intet kan redde ham og hans små allierede fra nederlaget i Irak. Den uran, som Bush og Blair har brugt mod det irakiske folk, er langt mere ødelæggende end den, der blev kastet over Hiroshima og Nagasaki. Irakerne vil aldrig overgive sig. Hvis Bush var klog, ville han, inden han invaderede Irak, have fundet et eller andet Center for Mellemøst-Studier, der tilbyder kurser om den arabiske historie. Så ville han måske have lært noget. Han ville i det mindste have lært, at palæstinenserne – Mellemøstens største frihedskæmpere – ikke har overgivet sig på trods af mere end 55 års israelsk besættelse, brutalitet, massakrer, sult og udryddelse. Bush skal nu vide, at besættelsen af Irak har udvidet slagmarken fra **Jenin** til **Falluja** og **Najaf**.

Der er nogen, der overdriver ved at sige, at Irak er et nyt Vietnam? Er det nu en overdrivelse? Nej, det er en underdrivelse. Hvis Bush vidste, hvad billederne fra Abu Graib-fængslet har sagt til hele Mellemøsten om hans demokrati, frihed og menneskerettigheder, ville han ønske, at Irak kun blev til et Vietnam og ikke mere. Men han ved det ikke. Han får det efterhånden at vide: Ingen amerikaner kan drømme om at blive i Irak. Så længe de er der, skal de bo i deres tanks og overnatte i beskyttelsesrum. Døden venter dem omkring hvert hjørne.

Bush vil blive husket i historien som den idiot, som var skyld i, at amerikanerne blev sparket ud af hele Mellemøsten. Palæstinenserne og irakerne er i dag i samme båd, de kæmper for den samme sag og mod den samme fjende. Bag sig har de 300 millioner arabere og verdens nye supermagt, som er de millioner af trofaste frihedskæmpere i antikrigsbevægelsen, der stærkt og mere troværdigt end de gamle supermagter siger nej til krig og besættelse. Og Bush skal nok før eller siden erkende, at han har tabt krigen.

Omar Dhahir er iraker, bosat i Danmark og lektor ved Syddansk Universitet.

Han er bl.a. bidragsyder til bogen 'Irak – er freden brudt ud?' (Klim 2003)

11. september, medierne og dansk 'tilpasningspolitik'

Af Peter Kofod

*Tale ved Nej til krigs demonstration
Odense 29. maj 2004*

I 1939 angreb Hitler Polen. Hans påskud var, blandt andet, at Tyskland måtte forsvare sig mod Polens lagre af masseødelæggelsesvåben.

I 2003, angreb USA og et par andre slyngelstater Irak; vores påskud var, at vi måtte forsvare os mod Iraks lagre af masseødelæggelsesvåben.

I begge tilfælde valgte Danmark at føre "tilpasningspolitik".

Efter anden verdenskrig blev der ved Nürnberg-processerne afsagt dom over Nazi-Tysklands ledere. I denne dom blev det blandt andet oplyst, at væbnet aggression mod et andet land ikke bare er en forbrydelse, men den ultimative forbrydelse, fordi den i sig bærer kimen til alle de andre forbrydelser, der blev udført under krigen, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden.

Vores medier forsøger ikke at stille de "allierede" til ansvar efter disse principper.

I Irak tager amerikanske soldater billeder, hvor de ydmyger og torturerer irakiske fanger, mens de griner.

I 1940'erne tog tyske soldater billeder, hvor de ydmygede og torturerede jøder, mens de grinede.

Vores medier forsøger ikke at stille de "allierede" til ansvar efter disse principper.

De fabler lidt løs om nogle få brodre kar på trods af, at det amerikanske militær selv siger noget andet.

I perioden op til krigen begyndte, var vi udsat for en af verdenshistoriens største propaganda-operationer, udført af vores egne regeringer via vores "frie", "kritiske" medier.

Et par enkelte eksempler:

- Våbeninspektørerne havde forladt Irak i 1998, fordi USA meddelte, at man ville sønderbombe Bagdad.

I vores medier blev dette til, at Saddam havde smidt våbeninspektørerne ud. PÅ TRODS AF, at de selv samme medier i 1998 fortalte historien, som den var.

- Da USA blev taget i at aflytte FN's sikkerhedsråd og EU's kontorer, begavede den samlede danske presse historien. Prøv at forestille jer, at Saddam var blevet taget i at aflytte nogen som helst ... Hvad ville mediernes reaktion have været?

- Et år før krigen fortalte både USA's udenrigsminister Colin Powell og USA's nationale sikkerhedsrådgiver Condoleezza Rice, at Irak IKKE havde masseødelæggelsesvåben, at Irak IKKE var en fare for sine naboer, end-sige USA.

- Der var i øvrigt ingen af Iraks naboer, der var bange for Irak, heller ikke Kuwait eller Iran. De var udmærket klar over, at Irak havde den svageste hær i hele regionen.

- Da Colin Powell løj i FN's sikkerhedsråd, kaldte de danske medier det "overbevisende".

Alligevel lod de danske medier, som om USA's påstande om masseødelæggelsesvåben var troværdige. En fri og kritisk presse ville have faldet om af grin, når verdens eneste supermagt påstår, at et land som Irak er en trussel. Fem minutters research kunne have fået selv Berlingske Tidende til at indse, at "koalition" var fuld af løgn.

Det står altså klart, at vi IKKE angreb Irak på grund af masseødelæggelsesvåben.

Hvorfor gjorde vi det så?

Vores "frie", "kritiske" presse stiller stort set ikke dette spørgsmål.

De danske medier hænger stadig fast

i en historie om, at vi nok gjorde det for at hjælpe det undertrykte irakiske folk. På trods af, at ALT peger i den modsatte retning.

- Når medierne i Rusland skriver, at Rusland fører krig i Tjetjenien for at hjælpe befolkningen der, så kalder vi det, hvad det er: propaganda.

- Da medierne i Nazi-Tyskland lod, som om nazisternes indmarch i Polen og Tjekkosllovakiet var for at hjælpe befolkningen der, kaldte vi det, hvad det var: propaganda!

- Når vi invaderer Irak og slår titusindvis af mennesker ihjel, torturerer fanger, sætter os på olien og overdynger landet med forarmet uran, kalder vores medier det – en befrielse.

- Vi må kalde mediernes dækning, hvad det er: propaganda.

Hvor mange her tror, at USA fortalte sandheden om Irak?

Nu er der gået over et år, siden der blev erklæret fred i Irak.

Vores medier tror stadig på USA's ædle motiver på trods af, at:

- USA er ved at etablere 14 permanente baser i Irak.

- USA's egen hær er højst utilfreds, fordi de regnede med, at de skulle være en befrielseshær, men de er en besættelseshær. En rapport fra 3. infanteridivision fastslår, at de kunne have gjort tilværelsen for irakerne meget bedre, men de fik ordre på at lade være.

- De eneste, der har haft glæde af krigen, er de kæmpestore selskaber, som har meget tætte forbindelser til den korrumperte Bush-administration.

- Modsat, hvad vores medier fortæller, er der ingen plan om at overgive nogen som helst magt til irakerne.

Det, vi får at vide af vores medier, er stort set det samme, som USA siger, og som bevisligt er løgn.

Hvor længe vil vi stole på vores medier, når vi ved, at vi ikke kan stole på USA?

Hvor mange tror på, at USA fortalte sandheden om Irak?

Irakkrigen var kun mulig, fordi vi har haft 11. september.

Hvor mange tror så, at USA har fortalt sandheden om 11. september?

Jeg starter lige med et par citater:

"Hvis den løgn, du fortæller, er stor nok, og du bliver ved med at gentage

den, så vil folk til sidst tro på den ... sandheden er løgnens dødsfjende, og derved er sandheden også statens største fjende."

Goebbels, propagandaminister i Nazi-Tyskland.

"I en tid, hvor alt er bedrag, bliver det en revolutionær handling at sige sandheden." George Orwell.

Det vil jeg så prøve nu:

Den 11. september 2001 blev ca. 3.000 mennesker brutalt myrdet. Siden da er stort set alt blevet forandret. To krige, terrorlovgivninger, koncentrationslejre på Cuba, frivillig censur i medier i USA ... og i Danmark! ... og sidst, men ikke mindst meget stor popularitet til Bush-regeringen.

Måske burde vi stoppe op og sige, at der er noget galt, når 3.000 menneskers død ændrer alt, mens 700.000 menneskers død i Rwanda intet ændrer.

Måske burde vi stoppe op og tænke over, at i hævnaktionen mod Afghanistan slog vi flere uskyldige mennesker ihjel, end der døde på den forfærdelige dag 11. september.

Måske burde vi stoppe op, når vi kommer i tanke om, at forbrydelsen, masse mordet, aldrig er blevet efterforsket. Hvorfor ikke?

Måske skulle vi huske på, at de såkaldt neokonservative i USA for nogle år siden, altså før 11. september, skrev, at deres politiske dagsorden næppe kunne føres ud i livet, MEDMINDRE USA OPLEVEDE EN DRAMATISK BEGIVENHED som et nyt Pearl Harbor, der kunne skæmme den amerikanske befolkning til lydighed.

Den dagsorden, som de neokonservative gerne ville gennemføre, indbefattede blandt andet kontrol over Irak og Afghanistan, og den kan såmænd læses på deres egen hjemmeside.

De neokonservative sidder nu i den amerikanske regering.

Måske var det værd at tænke på, at ifølge BBC, CNN og mange andre nyhedsmedier er mindst fem af de påståede flykaprere stadig levende. Hvad burde det betyde for de danske mediers dækning af "krigen mod terror"?

Måske burde vi overveje, at på FBI's egen hjemmeside er Osama bin Laden eftersøgt for en række grimme ting ... men IKKE for 11. september?

Måske burde vi overveje, hvordan det kan være, at USA's fjende nummer 1, al-Qaida, op gennem halvfemserne og indtil lige før 11. september, arbejdede side om side med amerikanske soldater på Balkan? (... Og hvor ved jeg så det fra? Ja, ikke fra de danske medier i hvert fald. Hvis man gider, kan man såmænd læse det på det amerikanske senats hjemmeside!)

Måske burde vi overveje, hvordan det kan være, at krigen mod Afghanistan var planlagt flere år før 11. september.

Måske burde vi overveje, hvem der har haft fordel af 11. september, og hvem der havde mulighed for at gennemføre det ... en fyr med nyresvigt i en hule i Afghanistan eller verdens største efterretningstjeneste?

Hitler satte ild på den tyske parlamentsbygning og brugte det som påskud for sin kamp mod terror.

Har I for øvrigt hørt, de danske medier fortæller om en fyr ved navn Prescott, en amerikaner, som spillede en stor rolle i at opbygge Nazi-Tysklands krigsmaskine? Nej? Han støttede Hitler lige indtil 1942, hvor han blev dømt for at handle med fjenden.

Hans efternavn var Bush, og han er den nuværende præsidents bedstefar.

Og måske er det passende at slutte med et citat fra Hitler:

"Sejrherren bliver aldrig spurgt, om han fortalte sandheden."

Alt hvad jeg har sagt i dag, kan der læses meget mere om på www.Censur-Nyt.dk

Verden er ikke som
mediepropagandaen vil have
os til at tro. Heller ikke
iverden af i går. Heldigvis
findes der pålidelige kilder -
f.eks. om den socialistiske
Sovjetunion: Prøv selv at
finde dem!

Korrespondent Larry Lesueur blev udsendt af CBS for at foretage radioreportager fra Sovjetunionen til USA fra oktober 1941 til oktober 1942. Lesueur, som er en borgerlig demokratisk journalist, tager til Sovjetunionen på et tidspunkt under 2.verdenskrig, hvor nazihæren med deres lynkrigstaktik har besat stort set hele Europa og er trængt dybt ind i Sovjetunionen. Han har ved udstationering i Paris selv oplevet, hvordan den franske hær blev løbet over ende i løbet af få uger.

Han fortæller om sin rejse med tog til Moskva, som standsedes af tyskernes belejring af byen, og han tvinges til en farefuld rejse gennem det vinterkolde Sibirien over Ural og til Kujbysjev i en periode, hvor vestmagterne passivt følger, hvorvidt Hitlerregimet er i stand til at knække det socialistiske Sovjet. Her fortæller han, hvordan hele industrier er flyttet fra den europæiske del af Sovjet til Uralbjergene, hvor byer er skudt frem på rekordtid.

Han besøger en militær flyveplads, hvor han konstaterer, at den Røde hær langt fra kan være udtømt, når unge nyuddannede jagerpiloter ikke bliver sendt til fronten på et tidspunkt, hvor tyskerne stod 30 km fra Moskva.

Ved stationerne blev der taget hånd om de unge, der rejste som blinde passager. Disse var enten blevet væk fra deres familier eller var forældreløse. Der blev gjort et stort arbejde i hele landet for at finde deres familier eller en ny til dem. Det var Ruslands nye fremtid, dem, der skulle bygge landet op efter krigen.

Lesueur kom tilbage til Moskva og oplevede russernes store modoffensiver.

Han forundredes over kampgejsten i den sovjetiske befolkning, der på glimrende vis og med ufarvede briller skildres, som den er.

Som læser drages man dag for dag ind i sovjetborgernes entusiasme i kampen for at forsvare fædrelandet, og samtidig dokumenterer forfatteren den ukuelige tillid, befolkningen nærer til det kommunistiske parti under Stalins ledelse. På årsdagen for revolutionen midt under belejringen af Moskva oplever han, hvordan begejstringen ingen ende vil tage, da Stalins tale bliver bragt over radioen. Stående på Leninmausolæet midt i Moskva erklærer Stalin, at det er et spørgsmål om tid, før sejren er vundet. Tilliden er kolossal. 24 års opbygning af socialismen med fantastiske fremskridt i leveforholdene har sat sine spor. Alene Stalins fortsatte tilstedeværelse i Moskva bliver modtaget med jubel blandt tilhørerne, da det er et bevis i sig selv for, at kommunistpartiet ikke vil opgive byen.

Læseren får et klart indblik i Sovjetunionens vanskelige vilkår, da USA er neutral og Englands krigsdeltagelse stort set er reduceret til Nordafrika, mens 80 pct. af nazihæren står i Rusland. De allieredes støtte til Sovjet foregår ved forsendelse af enkelte konvojers krigsmateriel.

I foråret 1942 bliver Sovjet af de allierede lovet, at den anden front vil blive åbnet i løbet af få måneder. Det sker først mere end to år efter – og lang tid efter, at den røde hær har knækket nazihæren og er på vej ind i det østlige Europa. Desværre bliver Lesueur kaldt tilbage allerede i oktober 1942, men forinden når han at redegøre for de pinlige følelser, alle vestlige journalister og nogle diplomatkredse i Moskva bærer på. Det giver sig blandt andet udtryk i mange selvironiske anekdoter, som kommende læsere har til gode.

Slaget om Stalingrad spiller en afgø-

rende rolle for krigen og dens udfald, da olieforekomsterne i Kaukasus på den anden side af byen er fundamental betydning for den nazistiske hær og industri.

Kort fortalt er bogen således en grundig dokumentation af den kolossale styrke, det socialistiske Sovjetunionen rummede på baggrund af den entusiastiske befolkning, der med 24 års erfaring med opbygning af socialismen under det kommunistiske partis ledelse med Lenin og Stalin i spidsen ville slås til sidste blodsdråbe for deres fædreland.

Leserevurderinger er ikke blot et historisk dokument af høj værdi. Det er samtidig en international trænet journalistisk friske og levende beretning om dagligdagens Rusland, sammensat af tusinder af detaljer. Ture ud til fronten, samtaler med russiske generaler, besøg i fangelejre, samtaler med mennesker fra alle lag. Her fortæller han bl.a., at han har spurgt mange ikke-partimedlemmer, hvad de håber efter krigen. De svarede alle, at de gerne have det som før krigen. "Alt var så dejligt dengang, der var mad nok, og butikkerne var ved at få rigelige lagre". Triste sagde de efterfølgende: "Men det vil tage lang tid, før de gode gamle dage kommer igen."

Det er alt sammen belyst gennem en borgerlig demokrat, som under ingen omstændigheder kan skydes i skoene, at hans ærinde er at forsvare et socialistisk endsige kommunistisk livssyn eller samfund.

Med den kolde krig i bakspejlet og den konstante bombardering af socialismens landvindinger, hvilket totalt har forvrænget billedet af socialismens styrke, så er bogen et utroligt vigtigt stykke dokumentation for det modsatte. Den bør læses af enhver demokrat, der med et blot lidt åbent sind vil kunne høste en fantastisk indsigt i virkelighedens verden.

Jeg er desværre ikke i stand til at hen-
vise til forlag - den kom på noget der
hed Forlaget Commadore i 1946 - eller
boghandlere, der fortsat distribuerer
eller sælger den, men må overlade inter-
esserede at forsøge sig hos antikvariater
eller biblioteker. *Vivian*

Dansk venstrefløj:

Antiimperialister eller antiislamister?

Af Henrik Skrak, Sverige

Denne skarpe kommentar er offentliggjort i det svenske venstrefløjsblad Flamman den 27.05.2004. Henrik Skrak deltog i debatten på Modkraft omkring demonstrationen mod Hizb-ut-Tahrir, og har nu samlet sit syn på den danske venstrefløj her - i en til dansk justeret udgave.

Tænk jer, at Folkepartiets ungdomsforbund kaldte til demonstration mod et lidet islamistisk parti her i Sverige med motivationen, at islamisterne er kvindefjendske og homofober.

Tænk derefter, at alle rigsdagspartier tilsluttede sig, inklusive ungdomsforbundene SSU og Ung Vänster. Tænk jer, at endog Sverigedemokraterne og Nationaldemokraterne kom for at deltage i demonstrationen sammen med de andre partier.

Og tænk, at reaktionen fra demonstranterne mod Sverigedemokraterne og Nationaldemokraterne havde indskrænket sig til en begæring om, at disse burde holde lav profil. Lyder det sygt? Virkelighedsfremmed? Det var dette, som skete i Danmark den 9. maj. Blot værre.

Det, som udløste den hastigt sammenkaldte demonstration, var det islamistiske parti Hizb-ut-Tahrirs offentlige møde i Nørrebrohallen i det centrale København. Venstres ungdomsforbund (modsvarende det liberale ungdomsforbund) kaldte til moddemonstration, og opbakningen blev nærmest total.

Socialistisk Folkepartis ungdomsforbund (modsvarende Ung Vänster) stil-

lede villigt op. Og ikke nok med det.

Selv Enhedslisten - fra begyndelsen en valgkoalition bestående af det gamle Moskvatro DKP, det maoistiske KAP, det trotskistiske SAP samt VS, en udbryder fra SF - sluttede op. Enhedslisten støttes desuden i valgene af et antal småpartier til venstre - KPId, DKP, DKP/ML samt IS. Disse deltog ikke i demonstrationen, men undviger af taktske grunde kritik mod Enhedslisten.

Der stod altså hele det parlamentariske venstre i Danmark og demonstrerede mod islamistisk fundamentalisme, og det med næsten hele det udenomsparlamentariske venstres samtykke.

Dette i et land, som aktivt deltager i den pågående okkupation af Irak. I et land, som nærmest har indført racelove mod indvandreres ret til at gifte sig. I et land, hvor det racistiske Dansk Folkeparti samler tolv procent af stemmerne til folketinget, Danmarks rigsdag. Og hvor befandt sig da Dansk Folkeparti? Jo, midt inde blandt de demonstrerende venstrefløjs-unge.

Der stod viceordføreren i Dansk Folkepartis Ungdom, den racismedømte Morten Messerschmidt.

Der stod endog det antiislamistiske Giordano Bruno-selskab, blandt andet kendt for at have et fremstående medlem, Henrik Gade Jensen, som offentligt har udtrykt sympatier for nazismen.

SF og Enhedslisten har bagefter modtaget hård kritik fra det eneste parti i Danmark, som tydeligt og klart har modsat sig demonstrationen, det marxist-leninistiske APK. Enhedslisten og SF forsvare sig lamt. Sammenfatningsvis følger deres argumentation følgende linje: For at opbringe støtte hos det danske folk må Enhedslisten og SF demonstrere mod den islamistiske fundamentalisme. Venstrefløjen må bevise sit demokratiske sindelag og på så vis øge sin popularitet. Det var jo i og for sig et

uheld, at de åbne racister dukkede op.

At SF's og Enhedslistens racistiske praksis knap møder nogen modstand overhovedet, beror på det racistiske klima i det danske samfund. Det beror også på, at Danmark deltager i okkupationen af Irak.

Under den seneste tid har SF og Enhedslisten med støttepartier (undtagen IS) misset mange tilfælde til at handle mod okkupationen. De lod være med at mobilisere op til den 13. april, da en demonstration afholdtes uden for den amerikanske ambassade. Op til den amerikanske udenrigsminister Colin Powells besøg den 29. april orkede de ej heller at mobilisere. Og da billederne af torterede irakiske fanger just var dukket op i pressen, valgte altså SF og Enhedslisten at demonstrere mod islamistisk fundamentalisme, medens Enhedslistens støttepartier blundede.

Javist er det slidsomt at behøve at tage stilling i Irak-spørgsmålet, specielt når ens eget militær er engageret i okkupationen. IKP (Iraks Kommunistiske Parti) med sin plads i det af USA udpegede marionetregime, det "styrende råd", er derfor blevet modtaget med åbne arme af SF og Enhedslisten.

Ved helt og fuldt at købe IKP's analyse af situationen i Irak kan det danske venstre, med undtagelse af APK og IS, være imod okkupationen uden egentlig at behøve være det. Hvordan da? Jo, man siger - præcis som IKP - at man støtter modstanden mod okkupationen, men bare "den demokratiske modstand". Siden bortdømmer man den faktiske modstand som udemokratisk. Sådan, et skoleeksempel på imperialistisk praksis. Frantz Fanon, som i 50'erne beskrev det franske venstres uformåen til at tage stilling mod Frankrigs kolonialisme i Algeriet, nikker genkendende fra sin himmel.

Sommerlejr med APK? En rigtig god idé

Har man ikke allerede gjort det, er det ved at være på tide at gå fastlagt sine sommerferieplaner. Som det allerede har været tilfældet i en række år afholdes Arbejderpartiet Kommunisternes sommerlejr på Fyn – i år og det seneste par år på Nordfyn, et dejligt sted, tæt på natur, strand og hyggelig lilleby.

Det foregår fra lørdag den 10. juli og slutter af med et brag af en fest torsdag den 15. før afrejsen tidlig fredag den 16. juli.

- Ligesom de seneste par år starter den med et brag af en weekend, siger Henning Påske-Jensen fra APK-Fyn. Temaet for den kunne man i år kalde 'falske' og virkelige alternativer til USA's og imperialismens strategi. Er f.eks. Den europæiske Union et virkeligt alternativ til supermagten USA? Eller er det i den globale folkelige kamp, i den palæstinensiske og irakiske modstand, f.eks. Det vil blive belyst af forskellige oplægsholdere, der virkelig ved, hvad de taler om – og der vil som altid blive rig mulighed for debat.

Også i år vil DKU afholde en sommerlejr parallelt med APKs. De to lejre fungerer selvstændigt i langt de fleste retninger – men nogle enkelte arrangementer er fælles, som startweekenden.

Som noget nyt vil APKs lejr fra mandag til torsdag (bortset fra om tirsdagen, som er udflugtsdag) koncentrere sig om nogle længere stræk.

- Der vil blive to hold, der går i dybden med hver deres spørgsmål, siger Henning Påske. – Overskriften på det ene er 'Imperialisme, krig og globalisering og dens konsekvenser'. Den anden vil beskæftige sig med opbygningen af et slagkraftigt alternativ til både Fogh og Lykketoft, med styrkelse af venstrekræfterne og kommunismen i Danmark.

Derudover vil der være andre tilbud om eftermiddagen og aftenen, masser af kultur, spil, sport og rød råhygge. Godt for modstandskraften over for vilkårene i Foghs, USA's og EU's Danmark, der tonser derudaf!

Tag på sommerlejr på Nordfyn med APK Lørdag 10. juli - fredag 16. juli Anti-imperialistisk weekend lørdag - søndag den 10. -11. juli

Amerikansk præsidentvalg, EU-forfatning og 'endeløs krig': Irak, Palæstina

Oplæg bl.a. ved Dorte Grenaa (APK),
Sammi Jawad (Komiteen for et Frit Irak),
Troels Riis Larsen (DKU)

Formiddagseminarer:

- Imperialisme, krig og globalisering
- Hvor går venstrefløjen og kommunisterne hen?

Andre temaer:

Kommunalreform – Fattigdom i Danmark

Rød kultur – Sport – Debat m. m. m.

Voksne 1140 kr. (6 overnatninger) Pr. overnatning 190 kr.
Reduceret pris for fattigrøve: 900 kr Børn under 7 år gratis. Fra 7-13 år 270 kr.

Tilmelding og nærmere oplysning:

Tlf. 20 95 32 17 e-mail: oktoberfyn@get2net.dk

DKU's 6. sommerlejr

kaster sig over temaerne...

Når folket gør modstand

- solidaritet med de kæmpende folk
- fra 2. verdenskrigs modstandsbevægelse til det vietnamesiske folks sejr over USA imperialismen og den voksende folkelige modstandskamp i Irak

Socialismen er kommet for at blive, og det skal vi nyde i hinandens selskab...

Politik, sport, spil, ung, sjov og sød: Det sker ved den fynske nordkyst og det kan alt sammen blive dit for den sølle pris af 900 bobs inkl. mad og søvn (mulighed for reduceret pris til fattigrøve).

Palæstina

- en nation et folk undertrykkes, udsultes, fordrives, myrdes og spærres inde i verdens største ghetto.

Israel begår folkemord – hvad gør vi?

Vi tager af sted den 10. juli og fester hjem den 16. juli.

Tag med på

den 19. internationale antifascistiske, antiimperialistiske ungdomslejr i Mexico

Fascisterne er på fremmarch

- i gader, parlamenter og lovgivning.
Stop marchen!

5. til 15. august

Fattigdom i Danmark

Stigende arbejdsløshed, nedskæringer på sygehuse, uddannelse, offentlig transport ...
Kæmp for fremtiden!

Lejren koster 2000 kr. inkl. mad og overnatning ekskl. transport

Mød unge fra hele verden samlet for at diskutere krigen i Irak, USA's rolle, og solidaritet blandt verdens folk.

Nyd samtidig Mexico fra sin bedste varme og revolutionære side...

Vi fester igennem på den solidariske måde – alle fester!

Sandheden om 11. september skal frem

Kære lovgivere, parlamentarikere og verdensborgere.

Vi har med bekymring set at de sørgelige og tragiske begivenheder d. 11. september har resulteret i 2 krige, og en global tilbagerulning af borgerrettigheder. Irak havde intet at gøre med angrebene d. 11. september, men er alligevel blevet angrebet i deres navn. Folk i lande over hele verden lider under mindskede borgerrettigheder på grund af 11. september, og efterretningstjenesternes overvågning af almindelige mennesker er blevet forøget dramatisk.

Jeg foreslår Jer, at før flere krige bliver sat i gang og før flere rettigheder bliver tabt i den "krig mod terror" som Bush regeringen startede efter 11. september, må vi gennemføre en komplet international undersøgelse af begivenhederne op til og under angrebene d. 11. september. Denne må inkludere familiemedlemmer til ofre fra 11. september fra USA og andre lande.

USA's Nationale Grønne Parti har forlangt en uafhængig undersøgelse af 11. september som skal involvere familiemedlemmer til ofre. Dette er en god start, men det må også være en international undersøgelse, som inkluderer familiemedlemmer fra andre lande verden over, som mistede deres kære i 11. september angrebene.

Vi har brug for at dette sker fordi mange, inklusive 9-11 Family Steering Committee [*sammenslutning af familier til ofre fra 11. september, der prøver at få klarlagt begivenhederne, red.*] bli-

ver mere og mere frustrerede over den lamslående mangel på kritiske spørgsmål til vidner ved 11. september-kommissionen. Før disse kritiske spørgsmål bliver stillet, og fuldt ud besvaret, bør vi nægte flere krige, og frasige os den globale formindskelse af rettigheder under påskud af 11. september og den resulterende krig mod terror.

Et par enkelte af disse spørgsmål er:

1) Hvem stod bag insider-aktiehandlen mod United Airlines og American Airlines dagen før angrebene? Og hvorfor trådte formanden for AB Brown Trust (en institution der engang blev ledet af den nuværende højtstående CIA-mand, Buzzy Krongaard), hvor \$5 millioner i profit fra disse handler blev lavet, lige så stille tilbage d. 11. september, 2001, og hvorfor er \$2.5 million af disse stadig ikke gjort krav på.

2) Hvorfor blev ingen jagerfly sendt op d. 11. september, før det var for sent, da 4 passagerfly fløj kappede rundt i halvanden time, hvorefter et af dem blev styrtet ned i verdens bedst beskyttede bygning, Pentagon.

3) Hvorfor mødtes CIA-chefen i Dubai med bin Laden på et amerikansk militærhospital, få uger før 11. september? Hvorfor overførte chefen for den pakistanske efterretningstjeneste, som var i Washington til møde med højtstående Bush-folk d. 11. september, 100.000 dollars til flykaprerer Mohammed Atta, få uger før angrebene?

Dette er kun et par af de spørgsmål der behøver svar. (*Læs "The New Pearl Harbor" af David Ray Griffin*

for yderligere at undersøge de foruroligende ubesvarede spørgsmål vedrørende 11. september.)

Jeg opfordrer lovgivere, parlamentarikere og borgere over hele verden til at involvere sig i den globale 9-11 Truth bevægelse, ved at melde sig til på www.911visibility.org Denne organisation har arbejdet med familiemedlemmer til ofre for 11. september og borgere fra hele verden for at kræve sandhed fra regering, medier og 11. september-kommissionen, og har afholdt offentlige aktioner for at gøre verden opmærksom på, hvad der ser ud til at være et cover-up af 11. september.

Venlig hilsen

Paul Lannoye

medlem af Europa-parlamentet.

Oversat af CensurNyt.dk

Tvangsægteskaber: Fup eller Fakta

Ifølge Socialforskningsinstituttet (SFI) er tvangsægteskaber en marginal foreteelse. Det har vi sagt mange gange før. Tvangsægteskaber er opfundet af projektmagere for at hjælpe den borge-lige regering til at stramme udlændingelovgivningen. Sig ordet tvangsægteskab og du får mange penge for at gennemføre et eller andet tåbeligt projekt. Nu har SFI fretaget en videnskabelig undersøgelse, på vegne af integrationsministeriet, ved hjælp af 626 etniske unges svar på, hvad der ligger til grund for deres pardannelse. Undersøgelsen viser at tvangsægteskaber er en marginal foreteelse. Kun 4% af de adspurgte siger at de ikke har haft indflydelse på valget af ægtefællen. Nu må al snak om tvangsægteskaber forstumme. Vi vil hermed opfordre integrationsministeren til at ophæve 24-års reglen til gavn for de tusinder af danske statsborgere der er nødt til at søge om flygtningestatus i de andre EU-lande.

Hamid El Mousti

Medlem af Københavns

Borgerrepræsentation

Bashy Quraishy

Formand for ENAR

Larm

og spetakel fra politibilers sirener og
betjentes råben og løben om, og
området i nærmest undtagelsestilstand,
fik tankerne i en glædelig retning, -
var den borgerlige konge og statsmagt
under omstyrtelse.
- Nej, - desværre,
det hele skyldtes det helt uskyldige, -
en fodboldkamp i Parken.

NB

Strøtanker: Gadefest og melodigrandprix på Nørrebro

Frugtmandshallerne i Borgmestervangen

Lørdag den 19. juni fra kl. 11 til henad 20 genlyder Borgmestervangen ved Nørrebro station af ungdomsbands fra hele området. Der er andet år der arrangeres gadefest og banearealet og Frugtmandshallerne overhovedet bliver brugt til noget. Til daglig ligger det forfaldent hen. Arrangørerne er YNitivgruppen i samarbejde med den lokale radiostation Station 2000, som sender direkte fra festen fra kl. 12.00-16.00 på FM 95.5 mhz. eller 95.2 mhz. Send en prøve på musikken til YNitivgruppen / Station 2000, Vølundsgade 1, 2200 København N inden den 5. juni, lyder det, så kan dit band deltage. Den eneste betingelse er at musikken ikke må være Koda eller Gramex-registreret.

YNitivgruppen (= Ydre Nørrebro initiativgruppen) er en forening der i de sidste par år har arbejdet for at skabe en lokal AKTIVITETSPARK på det gamle baneareal mellem Mimersgade, Borgmestervangen og Tagensvej. Idéerne til oprettelsen af Parken er opstået blandt beboerne i området, startende med et beboermøde i Nørrebrohallen. Et ultimativt krav er at Parken skal

udformes efter beboernes egne ønsker, på tværs af generationer og kulturel baggrund. I forslaget til lokalplan, der er indsendt optræder derfor både børne-, unge-, familie- og ældreområder og aktiviteter. De gamle frugtmandshaller er en del af området, de tænkes omdannet til et åbent multikulturhus, hvor de lokale udøvende kunstnere arbejder, med fri adgang og deltagelse for de lokale borgere.

Visionerne er, at skabe et sted, "Banearealet", der kan fungere som et samlingspunkt for alle beboerne på Ydre Nørrebro socialt og kulturelt - en grøn oase - et trafiksikkert miljø - et middel til integration - engageret, frivillig arbejdskraft - unge og ældre i tæt samarbejde.

YNitivgruppen består af almindelig mennesker, foreninger og institutioner på Ydre Nørrebro, bl.a. AB Lersøgård, Mjølnerparken, Bogtrykkergården, Ungehuset First Floor, Nørrebro Taekwondo, Station 2000, Lokalrådet, Nørrebrohallen, YNBK. Andre skoler, foreninger, institutioner og boligforeninger er positivt indstillet overfor projektet.

Kan idéerne om "Banearealet" realiseres?

Der er flere faktorer, der spiller ind på politikernes holdning til projektet: Banearealet er omfattet af en tilbagekøbsklausul til Københavns kommune, dvs. DSB kan ikke tjene penge på at sælge til boligspekulanter o.lign. Der er

den stadig omsiggribende debat om integration med særlig focus på Mjølnerparken, hvor også andre boligforeninger i området pludselig kommer i søgelyset pgra. debatten om indvandrerghettoer. Der er den meget snak om livskvalitet og forsoget på at tiltrække såkaldt ressourcetærke familier, det sætter øget focus på grønne områder i byen. De omkringliggende byområder har fået kvartersløft, men i dette område er der ikke sket noget. I det kommende år er det så også året før et kommunalvalg, og dette projekt er jo nok en stemmesluger... Men først og fremmest er der den store opbakning fra kvarterets beboere. Alt i alt en cocktail, der hvis den rystes rigtigt kan gå hen og blive en stor succes for beboerne og for integrationen.

GBe

Læs mere på

<http://www.ynitivgruppen.dk/>

OKTOBER BOGBUTIK

København
Ved Sønderport 18

2300 København S

35 43 49 50

Åbningstid:

Mandag-torsdag 16-17.30

Lørdag 11-13

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Netavisen

Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag

www.kpnet.dk

Nu eller på sigt

Fogh-regeringen hærger. Siden sin tiltrædelse i november 2001 har den ikke blot fortsat sine forgængeres angreb på de arbejdende og udstødte. Den har intensiveret dem i bredden og dybden. Liberaliseringen rammer flere og hårdere.

Med den nye strukturreform lægger beskæftigelsesministeren ikke skjul på, at indholdet er en opstramning af privatisering og udlicitering med tab af arbejdspladser og service til følge.

Den af regeringen nedsatte Velfærdskommission, som i overvejende grad er håndplukkede folk med nyliberal tankegang, erklærer under dække af, at der ikke er råd til velfærd, at tilbageværende rester af pensioner, efterløn, omsorg med meget mere skal have det endelige skud for boven.

Hertil kan lægges, at regeringen stik imod flertallets tro på Danmark som et fredeligt land har erklæret en anden nation krig – beliggende 2.000 km. fra landets grænse. Krigsbudgetterne finansieres af den brede befolkning med den tunge ende nedad. Det er i dette lys, nedskæringspolitikken skal ses. Med krigserklæringen har regeringen samtidig overtrådt alle internationale regler og konventioner. Danmark bliver styret af en række krigsbrydere. Den parlamentariske opposition har erklæret sin opbakning til voldførelsen af det irakiske folk.

Der er så sandelig brug for en anden politik.

Dette er nu ifølge initiativet Fagligt Ansvar blevet sat på dagsordenen i samarbejde med LO-Storbyerne og LO-Storkøbenhavn. Lørdag den 28. august indkalder de til et landsdækkende konference for fagligt aktive i Odense Congress Center, som det er beskrevet i dette nummer af Kommunistisk Politik.

Der er sat store spørgsmål til diskussion på konferencen. Ud over arbejder-

De kampvillige kræfter i fagbevægelsen ligger underdrejet. Den opportunistiske faglige venstrefløj har taget førertrøjen. Behovet for, at de arbejdende og udstødte finder mæle på en platform med perspektiv, der kan understøtte og give luft til harmen, er skrigende – hellere i går end i dag.

Faglig kommentar

klassens krav er det kommende samfund sat på dagsordenen! Det er et stort brød at slå op. Nogle vil passende spørge, hvad der blev af fagbevægelsens holdning til socialisme, hvor den private ejendomsret og profit er afskaffet til fordel for befolkningens behov?

Konferencens initiativtagere, der rummer et bredt spekter af faglige repræsentanter med sympatier i Socialdemokratiet og SF over Enhedslisten til DKP/ML og KPId, vil svare: 'Det er ikke tiden lige nu!'

De har jo ret for så vidt, at der ikke er tale om en revolutionær situation i Danmark; men hvad er det så for et samfund, de forestiller sig?

Svaret lader sig ikke fornægte: en 'arbejderregering' med Socialdemokratiet i spidsen.

Den parlamentariske vinkel skjules ikke. Frem til konferencen er partiledelserne i SD, SF og Enhedslisten blevet bedt om deres bud på en politik, når "flertallet er skabt".

Sigtet er altså at afvente det kommende folketingsvalg om halvandet år – medmindre Fogh vælger et taktisk valg forinden. Indtil da behøves han ikke at

foruroliges over sin taburet af den faglige venstrefløj. Det ville også have været et kursskifte for den faglige venstreopposition, hvis den havde blæst til kamp mod regeringen og dens politik.

Få måneder efter Fogh-regeringens tiltrædelse bekendtgjorde de samme faglige kræfter, at der nu skulle diskuteres politik på arbejdspladserne, men at det ikke var tiden til at mobilisere til kamp. Det ville anslået tage cirka fire år – tilfældigvis sammenfaldende med et valg. Siden har initiativtagerne holdt adskillige konferencer og etableret overenskomstforummet OK 2004.

Det karakteristiske for bevægelsen i denne periode er, at det har været enkelte arbejdspladser, der er gået i spidsen, når det har været nødvendigt, uden opfordringer. Det var lufthavnen, der gik i spidsen mod deltidsloven. Det var slagteriarbejderne, der strejkede mod OK-resultatet. Lindøværftet og andre har markeret sig. Hver gang var der i bedste fald larmende tavshed fra venstreoppositionen, eller de slog til lyd for at slå koldt vand i blodet. Da Socialdemokratiet bidrog til den reaktionære arbejdsmarkedsreform "Flere i arbejde", formåede de ikke at opfordre til den mindste markering imod.

Det har også været karakteristisk, at to så centrale felter som kampen mod krigen og EU ikke trækkes i vælten: *Det splitter kampen*, forlyder det. De udstødtes situation er et andet felt, der ikke tages alvorligt.

Situationen illustrerer alt for tydeligt, at de kampvillige kræfter i fagbevægelsen ligger underdrejet. Den opportunistiske faglige venstrefløj har taget førertrøjen. Behovet for, at de arbejdende og udstødte finder mæle på en platform med perspektiv, der kan understøtte og give luft til harmen, er skrigende – hellere i går end i dag. **FJ**